

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

47927

FLAVI 1804060

I O S E P H I

O P E R V M S E -

C V N D V S T O -

M V S

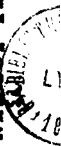
*

Decem posteriores Antiquitatum Iu-
daicarū libros, vnā cum Iosephi vi-
ta per ipsum cōscripta, cōplectens.
Sigiſmundo Gelenio interprete.

VIRTUTIBUS

COMITE FORTUNA.

APVD SEB. GRV-

PHIVM LV-

GDVNI,

1555.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IO-

SEPHI VITA.

M I H I igitur genus est nō obsecrum, sed longa serie deductum à sacerdotibus : Et sanè quemadmodum apud alios alia nobilitatis rationes censentur, ita apud nostrates ius sacrorū habere argumentū est illustris originis. Ego autē non solum ex sacerdotum oriundus sum genere, verum etiā ex nice prima inter nigrini quatuor illas, quas inter nō mediocriter discrimen est. Quin Et ad regium genus per matrē pertineo: quādoquidem, Asamonaorū familia, ex qua illa prognata est, tēpore longo regnū simul Et sacerdotiū in gente nostra obtinuit. Nūc ipsam seriē propagationis pertexā. Atanus mihi fuit Simon Psellus cognomine, qua tēpore Hyrcanus Simonis pōt. filius eius nominis primus summū sacerdotium tenuit. Is. novem filios habuit, Et in his Matthiā Aphlia cognomine. Hic ex Iomatha summi pontificis filia Matthiā Curtū suscepit, primo anno Hyrcani principis : ex eo Iosephus progenitus est anno regni Alexādra nono: quī Mathiam genuit annū decimū regnante Archelao : is porrò me genuit imperij C. Caesaris anno primo: ipse autem filios habeo tres, quorū

Hyrcanus maximus natus est anno quarto Ve-
spasiani principis, deinde septimo Iustini, nomen
Agrippa. atque hanc generis nostri successione
ut est in publicas tabulas relata huc transcripsi,
parvi faciens improborum calumnias. Matthias
autem meus pater, non nobilitate solum, sed multo
magis iustitia fuit celebratus, cuius nomine to-
tie quā ampla sunt Hierosolymis immortuit. Ipse
à pueritia cum Matthias eisdem parentibus nato
incumbens disciplinis egregie profeci, nisumque
sum intellectu et memoria praecllere: ita ut
iam tum quatuordecimum annum agens laudē
consecutus ex literarum studiis etiam a pontifici-
bus et urbis primoribus de penitiori legum sensu
consulerer. Sexdecimum deinde ingressus de-
crevi nostratum sectarum gustum aliquē cape-
re, quas tres esse diximus, Pharisaorum, Saddu-
caorum, et Essenorum: sic enim faciliore de-
lectum fore putabam, si omnes cognoscerē. Itaque
duro uictu et magno labore per omnes tres
transi, ac ne hac quidem experientia contentus,
cum audissem Barum quendam in solitudine
uiuere, amictum sibi parantem ex arboribus, et
sponsae prouenientibus alimentis utentem, cre-
briusque nocte ac die lanacris frigidis ad castita-
tem tuendam, cepi eius institutum imitari:
exactusque in eius conubernio tribus annis,
postquam concupis satis positus sum, in ur-
bem redi. Tumque undeviginti annos natus sum.

tem uita aggressus sum, addictus Pharisaeorum placitis, proxime ad stoicā apud Græcos sectam accedensibus. Post annū uerò ætatis sextum supra nigesimū Roman mihi proficisci cōtiguit ob causam hanc: Quo tempore Felix in Iudæa procurator erat, sacerdotes quosdā mihi familiares, uiros honestos & bonos, ob leuē quandam culpam in cēlos Romā misit, acturos causam suam apud Casarem. quos ut aliquo pacto eriperem periculo: praesertim cum audirem, ne in ciuitate quidem cōstituis curam pietatis excidisse, & ficis ac nucibus eos uitam sustentare: ueni Romā multis in mari exhaustis periculis: mersa enim nostra naue in medio mari Adriatico, circiter sextenti per totā noctem nauauimus: & diluculo demū Cyrenaicam nauem Deo fauente conspici, octuaginta fermē nostrum feliciore usi nauatu in eam recepti sumus. Ita seruatus Dicaarchiā, siue Puteolos, ut Itali uocare malunt, familiaritatē contraxi cum Alituro mīmorā actore, qui Iudeus genere Neroni charus erat: per quē ubi Poppea uxori Caesaris innotui, confestim per eam impetrari absolutionē illis sacerdotibus: praterq; magnis donatus ab ea muneribus in patriā reuersus sum: ibi deprehendiam nouarū rerum studia gliscere, multosq; ad defectionē spectare à Ro. pop. Itaq; conabar seditiosos ad meliorē mentem reducere, proponens eis ob oculos eū quibus essent bellum gesturi.

nimirū cum Romanis, quibus & peritū rei mō-
 litaris, & felicitate effere impares : monebamq̃;
 ne temerē ac imprudenter patriam seq̃; & suos
 in extremū periculū cōjcerent. Ad hunc mō-
 dum uehementer dehortabar, infeliciſſimū bellī
 finē prospiciens: nec tamen quicquā profeci, tan-
 ta erat tum desperatorū insania. Veritus igitur
 ne eadem cōtinenter apud eos reperēs in odium
 atq; suspiciōē inciderem, quasi sanctor hostium,
 neue hoc nomine cōprehensus ab eis neci trade-
 rer, occupato iam castello Antonia secessi ad
 templum interius. Deinde post occisum Ma-
 nabemū & primates latronū cohortis rursū
 ex templo prodij, uersabarq; cū pontificibus &
 Pharisaorū primoribus, non mediocriter sibi ti-
 mentibus. Videbamus enim populū arma corri-
 puisse, ipsi inopes consilij : & cum non possemus
 tumultuatores cōpescere, quōd ea res nō careret
 periculo, simulabamus quidem nos probare illo-
 rum sententiā: suadebamus tamen, ut se conti-
 nerent, & hostiē abire sinerent, quōd sperare-
 mus Gessium breui uenturū cum ualidis copiis,
 & cum tumultū se daturum. At ille reuersus,
 & in pralio cū multis occisus, sua clade extre-
 mam toti nostrae genti calamitatem attulit: mox
 enim belli auctoribus additus est animus, speran-
 tibus omnino Romanos deuincendos, quo tēpore
 & aliud quiddā accidit. Syria urbium circum-
 nicinarū habitatores Iudeos intra eadē noctē
 solum

secum degentes cōprehensos una cum uxoribus
 & liberis trucidabant, sine ullo crimine; quippe
 qui neq; deficere à Romanis cogitauerant, neq;
 contra ipsos priuatim aliquid moliti fuerāt. Sed
 inter ceteros eminus impia Scythopolitarū im-
 manitas. Cum enim bello peterentur à Iudaeis
 exteris, coēgerunt suos Iudaeos cōtra tribules ar-
 ma sumere, quod nostris uetus est legibus ho-
 rumq; ope hostes profligati sunt. Post uictoriam
 autem obliti fidei socijs inquilinis debita, omnes
 occiderūt, cum essent multa hominū eius gentis
 millia. Nec minus tractati sunt Iudaei Dama-
 sca incola. Sed de his prolixius in libris De bel-
 lo Iudaico narrauimus: nunc ob hoc tantum ca-
 rum cladum memini, ut scias lector nostrā gen-
 tem non ulterò, sed necessitate compulsam, ad id
 bellum deuenisse. Itaq; profligato Gessio Hiera-
 solymitanorū primores cum uiderēt latrones ca-
 terosq; pacis turbatores habere armorū copiam,
 ueriti ne ipsi inermes inimicis obnoxij fierent, ut
 pōst accidit: cognitoq; quòd Galilea nondum
 tota à Romanis defecisset, sed pars eius etiā tum
 quiete ageret: miserunt cō me & alios duos sa-
 cerdotes, uiros honestos ac bonos, Ioazarum &
 Iudā, ut prauis illis hominibus persuaderemus
 arma deponere: doceremusq; satius esse cōmitti
 ea gentis optimatibus: placere enim ut illi arma
 in futurum semper parata habeant: expectan-
 dum tamē dum cerò sciantur, quid nā Romanis

su animi. Cum his mandatis in Galilæam uenirent
 reperi Saphoritus in magno discrimine, tuentes
 patriam contra Galilæorū nimis uolentissimam eam
 diripere, quod perstarent in amicitia Romæ po-
 puli, fidemq; seruarent Senio Gallo cum Syria
 præfidi. His ego securitatē reddidi sedata in-
 fusa multitudine: permisiq; ut quoties uellent in
 Doræ (ea Phœnices urbs est) ad suas mitterent,
 quæ obsides Cæsari dederant. Tiberiadis apertam
 incolas inueni iam arma sumpsisse ob huiusmo-
 di causam. Tres in hac urbe factiones erant: una
 honestiorū uirorum, cuius caput erat Iulius Ca-
 pella. Idem quæ eum sequebatur, Herodes Anti-
 ri, Herodes Gamali, Compfus Compfi: Crispus
 enim huius frater olim à maiore Agrippa ei
 urbi præfectus cum in suis possessionibus trans
 Iordanē agebat: hi omnes inquam auctores erant
 manendi in fide regis & Romæ populi, solus ex no-
 bilitate Pistus dissentiebat in gratiam Iulii sui
 filij. Altera factio è plebeijs & obscuris con-
 stans bellandum decernebat. In certis autem
 aminebat Pisti filius, dubitare se de bello simu-
 lans, sed interdum occultè mutationem rerum cu-
 piens, cuius occasione sperabat se consecuturum
 aliquam potentiam: itaq; progressus in conditio-
 nem conabatur docere multitudinem, quod eo-
 rum ciuitas inter Galilæas semper se habuerat
 quodq; metropolis eius regionis fuerit. Herodes
 monarcha tempore, qui ipse conditor Saphoritis

Et subiecerit: hanc praeeminenciam ei mansisse &
 sub Agrippa patris imperio, usq; ad Felicem
 Judaeae praesidem: nunc demum postquam Agrippa
 pa iuniori à Nerone donata sit, primatum amis-
 sisse. mox enim Sephorum ex quo Romanis pa-
 rere coepit, reliquae regioni praepositam: desinif-
 seq; apud se archina & mensam regiam. His
 & alijs multis in regem iactatis tum irritasset
 ad defectionem populum, dicebat nunc esse tem-
 pus, correptis armis, & assumptis in societatem
 reliquis Galileis primatum sibi de integro vin-
 dicare omnibus fauentibus Sephorianum odio,
 quos pertinaciter haerentes in Romanorum ami-
 citia libenter aliqua clade afficerent: innandosq;
 eos conatus totis viribus. His dictis permonuit
 multitudinem, quòd haberet popularem quan-
 dam facundiam, & saniora suadentes uerborum
 praestigijs vinceret. Erat enim etiam Graecarum
 disciplinarum non imperitus, quibus factus an-
 sus est rerum tunc gestarum historiam texere,
 quo ueritati fucum faceret. Sed de huius nequi-
 tia, & quomodo una cum suo fratre patriam
 penè subuerterit, procedente sermone narrabi-
 mus. Tunc autem Instus civibus persuasit, qui-
 busdam etiam coactis arma capere, cum omni-
 bus egressus incendebat uicos Hippenorum, atq;
 Gadderanorum, contiguos Tiberiadis agro, &
 Scythopolitanorum finibus. Quae dum apud Ti-
 beriadem gereretur, Gischalorum statim erat saluta-

Ioannes Zeni filius uidens ciuium suorū quos-
dam ferocientes iugum Romanorū excutere uel-
le, conatus est eos retinere in fide et officio: quod
samen nullo modo efficere ualuit: interim vicini
populi, Gadareni, Gabaraganei, & Tyrī colle-
ctis ualidis copijs irruentes expugnante Gischala,
quibus incensis atq; dirutis domum se reci-
piunt. Qua iniuria Ioannes accensus, suis omni-
bus armatis, conflictuq; cum predictis populis
habito, instauratam patriam securitatis causa
cinxit moribus. Gamala autem in Romanorum
fide perstabat ob causam hanc. Philippus Iaci-
no filius, Agrippæ regis præfectus, præter spem
dum regia Hierosolymitana oppugnaretur cla-
psus in aliud periculum incidit, ne ingularetur
à Manahemo & socijs eius latronibus: seruatus
est tamen interuentu cognatorū quorundam Ba-
byloniorū, qui tunc erant Hierosolymis: quintaq;
post die quo minus agnosceretur mutato capita-
lizio fugā inijt: & cum peruenisset ad quendam
sue possessionis uicū suum prope castellum Ga-
mala, accersuit aliquāmultos sibi subditos: in-
terim dininitus ei quiddā accidit, quod alioqui
perituro salutē attulit: nam repentina febre cor-
reptus literas ad Agrippā & Bernicem scri-
ptas liberto cuidam comisit, qui Varo eas red-
deret: huic enim tum rex & regina curandam
regiam crediderant, ipsi Berytū profecti obuiam
Gesio. At Varus acceptis Philippi literis, co-
gnitoq;

gnumq; quòd euaserit, tulit id grauitèr, ueritus
 ne posthac rex & regina nõ egerent sua opera,
 ne Philippo incolumi reddito. Productũ igitur
 ad plebem eum qui literas attulerat, & accusa-
 tum tanquàm falsarium, quodq; fictũ nuntium
 attulisset, Philippum Hierosolymis cum Iudais
 contra Romanos bellum gerere, supplicio tradi-
 dit. Qui cum non reuenteretur ad Philippum,
 ille causam nesciens rursus alium misit cũ lite-
 ris, renuntiaturũ quidnã priori accidisset, curne
 ita differret rediũ. Verum & hunc Varus op-
 pressit per calumniam: etenim à Casariensibus
 Syris inflatus fuerat ne aspiraret ad sublimia,
 dicentibus fore ut Agrippa interficiatur à Ro-
 manis ob rebellionẽ Iudæorũ, & ipsi decur re-
 gnum debiũ propter cognationem regiam: nam
 constabat Varũ esse regũ generis, descendens
 à Sohemio tetrarcha Libani. Is igitur spe tali
 elatus literas apud se retinuit, diligenter cauens
 ne peruenirent in manus regias: observabatq;
 omnes exitus, nequis clam elapsus renuntiaret
 regi qua ibi fierent: multosq; Iudæorum interfi-
 ciebat in gratiam Syrorum Casariensium: quin
 & in Bathanaa Iudæos qui Babylonũ uocantur,
 Bathyras incolentes decreuit ope Trachonita-
 rum innadere: uocatiq; ad se Casariensibus Iu-
 dæis duodecim primarijs, inßit eos profectos illò
 nuntiare suo nomine tribulibus, relatu sibi esse
 quòd bellum aduersus regem molirentur: sed
 quia

ratus se bonam pradam inde paraturum, quia
 reſta eius quadam inaurata uiderat: multaſq; in
 eo diripuerunt prater animi noſtri ſententiam.
 Nos enim poſt colloquium cum Capella & Ti-
 bერიენſium primariis apud Beſthmannic ha-
 bitum in ſuperiora Galilea nos recepimus. Tum
 reſu factio Græcos omnes eam urbē habitantes
 interimit, & quotquot inimicos ante id bellum
 habuerant. His auditis uehementer commotus
 deſcendi in Tiberiadem, dediſq; operā ut quic-
 quid poſſem recuperare ex direptis regis ſacul-
 raribus, candelabra corinthia, menſas regias, &
 rudis argenti ſatis magnam copiam: quæcunq;
 autē recepi, regi ſeruare ſtatui. Accitis igitur
 decem ē ſenatu poerioribus & Capella Amyllis
 filio, naſa illa eis tradidi, interdicēs ne cuiquam
 prater me ea redderent. Inde Giſchala cum col-
 legis ad Ioannē ueni, cogniturus quidnam ha-
 beret animi: moxq; deprehendi eum rerum no-
 uarum cupidum affectare tyrannidem: rogabat
 enim me ut ſibi poteſtatem facerem exportandi
 frumentum Caſaris, quod in ſuperioris Galilea
 uicis eras repoſitum, dicens ſe id uelle impēdere
 in ſtræturam morum patriæ. At ego cum
 oſceiſſem eius conatus & conſilia, negabam me
 hoc ei permittere: cogitabam enim id frumen-
 tum aut Romanis ſeruare aut mihi ipſi, quod
 haberem iam curam eius regionis à ciuitate
 Hieroſolymitana mihi commiſſa. Ergo cum
 nihil

nihil à me impetraret, collegas appellavit super hoc negotio futurorū improvidos, & audos munerum: ab his largitione totū eius provincia frumentū obtinuit, me non ualuit copra duos cōtendere. Deinde altero dolo Ioānes usus est: aiebat enim Iudeos Cafaria Philippi incolas, regis cui suberant mandato intra mœnia cohibitos, querentes de olei puri penuria, id à se petere, ne prater morem engantur uti Græcorum oleo. Hæc autē nō religionis respectu dicebat, sed uictus turpis lucri cupidine: sciens enim apud Cafarienses sextarios duos drachma una uenire, Gischalis autē octuaginta sextarios drachmis quatuor, totū illud oleū quod ibi erat ad eos transmisit, me quoq; ut uideri uolebat permittente. Non enim uolens mittebam, sed metu: ne si obsisterem lapidarer à populo. Postquā igitur concessi, plurimum pecunia Ioannes quesuit hoc maleficio. Ex hoc oppido remissi collegas Hierosolyma, totusq; posthac fui in cōparandis armis & muniendis urbibus. Accitis deinde latronū fortissimis, cum uiderem non posse illis arma adimi, persuasi multitudini ut mercede eos cōduceret, cōducibilis docens habere eos stipendiarios, quā sinere agros incursionibus eorū diripi: atq; ita eos dimisi sacramēto obstrictos, ne nisi uocati in regionē nostrā uenirent, aut nisi stipem debitam reciperent, iussos prius abstinere à Romanis & accolis iniuriā.

Sed ante omnia curavi in pace continere Galiliam: cumq; vellem optimates eius regionis circiter septuaginta pretextu amicitiae habere quasi obsides fidei, ascitos in amicitia feci mihi comites & indicandi socios, pleraq; decernens ex ipsorum sententia, in primis curas ne temere discederem à iustitia, utinè abstinerem ab omni corruptela munerum. Agens igitur annū trigessimū, qua aetate etiamsi quis temperet cupiditatibus illicitis, difficile tamen evadit calumniasorum invidia, maxime si cum magna potestate sit: nulli mulieri vim iniuli, et nihil mihi obtrudi sum passus, ut rei nullius indigus: immò ne debitas quidē mihi ut sacerdoti decimas accipere nolui ab afferentibus. ex manubijs tamē partem post devictos Syros accolae recepi, quae me Hierosolyma misisse ad cognatos fateor. Cūq; bis Sephoritas vi expugnassent, Tiberienses quater, Gadarenses semel, & Ioannē sepius insidiis mihi molitum in potestate redegissem: neq; de ipso, neq; de ullo memoratorū populorū poenas sumere sustinuit, ut procedere stilo indicabimus. Quamobrē opinor deū rectē factorū inspectore, & tunc me eripuisse ex inimicorum insidijs, & post saepe è multis periculis, sicut suo loco dicitur. Tanta autem erga me erat vulgi Galileorum fides ac benivolentia, ut expugnatis eorum oppidis, & in captivitatem abductis familijs, non tātum gemitus suis calamitatibus, quane

quantum cura incolumitati meae tuende impēderent. Hæc uidentem Ioannem inuidia subiit, rogauitq; me per literas ut sibi permitterem ualerudinis causa apud Tiberiadē foueri aquis calidis : quod ego nihil suspicans libenter annui : quin & his quibus ciuitatis administratio per me fuerat credita scripsi, ut diuersoriū ei pararent & comitibus, rerumq; ad commodum uictum idonearum copiam. ipse interim agebam in nico Galilæa qui Cana dicitur. Ioannes autē postquā uenit Tiberiadem, egit cum oppidanis ut obliti data mihi fidei ad se deficerēt : multiq; preces eius libenter admiserunt, homines gaudentes nouitatibus, & mutationum auidi, proclinesq; ad dissidia : præcipuè uera iusto ei patri eius Pisto cupide arrepta est difficiendi à me ad Ioannem occasio. id tamen consilium interuentu meo feci irritum. Venerat enim ad me à Sila, quem Tiberiensibus dūccem præfecerā, nūtiis uoluntatem eius populi indicans, & hortans ut properet : alioquin fore ut ciuitas breui in aliorum potestatem ueniat. Lectis igitur Sila literis, cum ducentis uiris per totam noctem iter feci, præmisso nuntio qui aduentū meum significaret Tiberiensibus. Mane autem iam ciuitati proximo plebs mihi uenit omia, & Ioannes inter alios : qui cū ualde turbato uultu me salutasset, ueritus ne detecto suo conatu uenires in capitis periculū, properet se recepit in diuers-

forium. Cumq; peruenissem in stadium, dimissis
 absq; uno satellitibus, retenuq; decē armatis,
 alloqui cœpi concionem Tiberiensium, stans in
 celsō quodā suggesto: hortabarq; eos ne iam ci-
 tio deficerent, alioqui fore ut breui eos fidei mu-
 tate pœniteat: neq; illis posthac quenquā credi-
 turum facile, nimirum merito suspectis ob hanc
 præsentem perfidiā. Vix hac effatus eram, cum
 audio ex meis quendam iubentem me descēde-
 re: non enim tempus esse conciliandæ Tiberien-
 sium beneuolentiæ, sed prospiciendi incolumi-
 tati propria. Et quomodo inimicos effugiam.
 Ioannes enim postquā didicit me penē solū esse,
 delectos ē mille suis militibus fidissimos misce-
 rat iussos me interficere: iamq; neniebant. Et
 patratū fuisset facinus, nisi otius defiluissem cū
 Iacobo satellite, subleuatus ab Herode Tibe-
 riensi: a quo deductus ad lacum, nauigio quod
 fortē ibi nactus sum conscenso, euitatis præter
 opinionē inimicis perueni Taricheas. Eius ur-
 bis incole audita Tiberiensium perfidia nehemē-
 ter irati, correptis armis hortabantur ut se con-
 tra eos ducere, dicentes se uelle ulcisci læsi ducis
 iniuriā: facinusq; hoc renuntiabāt per totā Ga-
 lileā, quō omnes cōcitarent cōtra Tiberiada, ro-
 gantes ut frequētes ad se cōuenirent, facturi de
 consilio ducis id quod uisum fuerit. Itaq; ma-
 gnus undiq; Galileorū armatorū concursus fa-
 ctus est, postulantiū ut Tiberiada innaderē, ex-

pugnaturūq; diruerem, & incolas cum totis familijs sub hasta uenderem. Idem suadebant & amici qui ex ea urbe euaserant. Ego uerò non annuebā, indignum ratus civilis belli initium facere, & censens non debere eam contentionē ultra uerba progredi: immo ne ipsis quidē cie-
bā id conducere, si Romani inspectantibus dis-
sidijs intestinis se conficiant. Hac ratione demū
Galilaorū ira placata est. Ioannes porrò ubi nō
successerūt infidia, sibi ipsi timuit, & assumptis
armatis quos circa se habebat relicta Tiberia-
de Gischala perijt: inde ad me scripsit factū ex-
censans, quasi nō fuisset eius conscius: rogabatq;
nequid suspicarer de ipso, addens iuramenta cū
diuis excrationibus, quo magis scriptis suis fi-
dē astrueret. At Galilai, quorū ē tota regione
denuo insignis cum armis affluxerat numerus,
sciētes hominē esse malū & periturū, rogabant
ut se cōtra eum ducerem, promittentes funditus
se deleturos & ipsam & patriā eius Gischala.
Atque igitur pro sanore gratijs, pollicitus
sum me eis non cessurū officijs ac beneuolentiā:
rogabā tamen ut cohiberent seipsos, & darent
mihi ueniā quòd tumultus compescere malletm
absq; caedibus. Concesserunt id mihi Galilai;
moxq; Siphorim uenimus. Oppidani autē qui-
bus decretū erat permanere in fide Romani po-
puli, timentes meum aduentū, conati sunt me in
alia negotia distrabere, quo ipsi securius dege-

sa animi. Cum his mandatis in Galilæam veniens
 reperi Saphoritus in magno discrimine, ruentes
 patriam contra Galilæorum vim adlentissimam eam
 diripere, quod perstarent in amicitia Rom. po-
 puli, fidemq; servarent Senio Gallo tum Syria
 prasidi. His ego securitatē reddidi sedata in-
 fusa multitudine: permisiq; ut quoties uellent in
 Dora (ea Phœnice urbs est) ad suos mitterent,
 quos obsides Cestio dederant. Tiberiadis autem
 incolæ inveni iam arma sumpsisse ob huiusmo-
 di causam. Tres in hac urbe factiones erant: una
 honestorum virorum, cuius caput erat Iulius Ca-
 pella. R. qui eum sequebatur, Herodes Asia-
 ri, Herodes Gamali, Compsius Compfi: Crispus
 enim huius frater olim à maiore Agrippa ei
 urbi prefectus tum in suis possessionibus trans
 Iordanē agebat: hi omnes inquam amatores erant
 manendi in fide regis & Rom. pop. solus ex no-
 bilitate Pistus dissentiebat in gratiam Iulii sui
 filij. Altera factio è plebeis & obscuris con-
 stans bellandum decernebat. In ceteris autem
 eminebat Pisti filius, dubitare se de bello sum-
 lans, sed interim occultè mutationem rerum cu-
 piens, cuius occasione sperabat se consecuturum
 aliquam potentiam: itaq; progressus in condio-
 nam conabatur docere multitudinem, quòd eo-
 rum civitas inter Galilæas semper sit habitata
 quodq; metropolis eius regionis fuerit. Herodes
 tunc archiepiscopus, qui ipse condiderat Saphorin
 ei sub

Et subiecerit: hanc praeeminenciam ei mansisse &
 sub Agrippa patris imperio, usq; ad Felicem
 Iudae praesidem: nunc demum postquam Agrip-
 pa iuniori à Nerone donata sit, primatum ami-
 sisse. mox enim Sephorim ex quo Romanis pa-
 rere coepit, reliquae regioni praeposuit: desuis-
 seq; apud se archina & mensam regiam. His
 & alijs multis in regem iactatis cum irritasset
 ad defectionem populum, dicebat nunc esse tem-
 pus, correptis armis, & assumptis in societatem
 reliquis Galileis primatum sibi de integro vin-
 dicare omnibus fauentibus Sephorianum odio,
 quos pertinaciter haerentes in Romanorum ami-
 citia libenter aliqua clade afficerent: innandosq;
 eos conatus totis viribus. His dictis permonit
 multitudinem, quod haberet popularem quan-
 dam facundiam, & saniora suadentes verborum
 praestigijs vinceret. Erat enim etiam Gracarum
 disciplinarum non imperitus, quibus factus an-
 sus est rerum tunc gestarum historiam texere,
 quo veritati fucum faceret. Sed de huius nequi-
 tia, & quomodo una cum suo fratre patriam
 penè subuerteret, procedente sermone narrabi-
 mus. Tunc autem Iustus civibus persuasis, qui-
 busdam etiam coactis arma capere, cum omni-
 bus egressus incendebat nicos Hippenorum atq;
 Gallarenorum, coniguos Tiberiadis agro, &
 Arithopolitanorum finibus. Quae dum apud Ti-
 beriadem geruntur, Gischalorum strum erat satis.

Ioannes Zeni filius videns civium suorum quos-
 dam ferocientes iugum Romanorum excutere vel-
 le, conatus est eos retinere in fide et officio: quod
 tamen nullo modo efficere valuit: interim vicini
 populi, Gadareni, Gabaraganei, & Tyri colle-
 ctis validis copiis irruentes expugnant Gischala,
 quibus incensis atque dirutus domum se reci-
 piunt. Qua iniuria Ioannes accensus, suis omni-
 bus armatis, conflictuque cum predictis populis
 habito, instauratam patriam securitatis causa
 cinxit moenibus. Gamala autem in Romanorum
 fide perstabat ob causam hanc. Philippus Iaci-
 mo filius, Agrippa regis praefectus, prae-
 ter spem dum regia Hierosolymitana oppugnaretur elap-
 sus in aliud periculum incidit, ne ingularetur
 a Manahemo & sociis eius latronibus: servatus
 est tamen interuentu cognatorum quorundam Ba-
 byloniorum, qui tunc erant Hierosolymis: quintaque
 post die quo minus agnosceretur mutato capito-
 litio fugam inijt: & cum pervenisset ad quendam
 suae possessionis vicum situm prope castellum Ga-
 mala, accersivit aliquamultos sibi subditos: in-
 terim diuinitus ei quiddam accidit, quod alioqui
 perituro salutem attulit: nam repentina febre cor-
 reptus literas ad Agrippam & Bernicem scri-
 ptas liberto cuidam commisit, qui Varo eas red-
 deret: huic enim cum rex & regina curandam
 regiam crediderant, ipsi Berym profecti obviam
 Gessio. At Varus acceptis Philippi literis, co-
 gnitoque

gnumq; quod euaserit, tulit id graniter, ueritus
 ne posthac rex & regina nõ egerent sua opera,
 ut Philippo incolam reddito. Productum igitur
 ad plebem eum qui literas attulerat, & accusa-
 tum tanquam falsarium, quodq; fictum nuntium
 attulisset, Philippum Hierosolymis cum Iudais
 contra Romanos bellum gerere, supplicio tradi-
 dit. Qui cum non reuertetur ad Philippum,
 ille causam nesciens rursus alium misit cū lite-
 ris, renuntiaturū quidnā priori accidisset, cūne
 ita differret rediū. Verum & hunc Varus op-
 pressit per calumniam: etenim à Casariensibus
 Syris inflatus fuerat ut aspiraret ad sublimia,
 dicentibus fore ut Agrippa interficiatur à Ro-
 manis ob rebellionē Iudaorū, & ipsi deus re-
 gnum debitu propter cognationem regiam: nam
 constabat Varū esse regū generis, descendens
 à Sothemo tetrarcha Zibani. Is igitur spe tali
 elatus literas apud se retinuit, diligenter cauens
 ne peruenirent in manus regias: observabatq;
 omnes exitus, nequis clam elapsus renuntiaret
 regi quæ ibi fierent: multosq; Iudaorum interfi-
 ciebat in gratiam Syrorum Casariensium: quin
 & in Bathanae Iudeos qui Babylonij uocantur,
 Bathyras incolentes decreuit ope Trachonita-
 rum inuadere: uocatisq; ad se Casariensibus Iu-
 deis duodecim primarijs, iussit eos profectos illo
 nuntiare suo nomine tribulibus, relatu sibi esse
 quod bellum aduersus regem molirentur: sed
 quia

quia non liberes credere, denūciare ut arma pō-
nerent: id enim argumentum fore certissimum,
quod merito fidem non habuerit falsis rumorib-
us. Adiunxit, mittēdos esse viros septuaginta
ex optimatibus, qui crimen obiectum diluam.
Fecerūt iussa illi duodecim: & cū Bathyrans
uenissent ad sua gēis homines, eosq; nihil nomi-
moliti inuenissent, persuaferunt ut septuaginta
viros mitterent. Hos aduentantes cum duode-
cim legatis Casaream, Varus stipatus regio ma-
lite in itinere excepit: unā cum ipsis legatis in-
versifici, ac mox pergit contra Iudaeos incolentes
Bathyra: sed praevia eorum quidam ex illis se-
ptuaginta casa servatus, quo nuntio moniti ar-
reptis armis repperūt se cum uxoribus & liberis
in castellum Gamala, relictis vicis referens
multis opibus, & pecorū ingenti numero: quo
audito Philippus & ipse eodem se contulit: ad
cuius adventū acclamabat populus ut ducem se-
gis praeberet, & cū Varū ac Caesarienses Syros
bellum suscipere: fama enim sparsa erat regē ab
his occisum esse. Philippus vero cōprimebat eo-
rum impetum, collata in eos regis beneficia in
memoriam revocans: tum quanta esset Romano-
rum potentia, quam rebellando irritare immani
periculo non carat: atq; ita tandem necit huius
viri consiliū. Rex porro cum sensisset Varum
velle apud Caesarem Iudaeos cum uxoribus &
liberis multorum milium captivos nuverunt
inversis

interficere, misit ei successorem Equum Mo-
 dium, ut alibi dictū est. Philippus autē Gamala
 & vicinam regionem in Romanorū fide conser-
 nit: Interea cum venissem in Galilaeam, ceteris
 munij super his rebus edoctus, scripsi Hieroso-
 lymitanorū concilio, quid me inheret suisaitana.
 Rescriptū est, ut in Galilaea maneam, eiq; tu-
 tela provideam, retentis etiam collegis, si illis iu-
 visum sit. Hi cum multum pecunia parassent ex
 debitis sibi sacerdotij nomine decimis, statuerāt
 reuerii in patriam: sed rogati ut rēsser mecum
 essent dum cōponeremus omnia, facile assense-
 runt. Cum his igitur à Sephoritarū urbe profe-
 ctus in Bethmaunē vicum, ueni dissiūm qua-
 tuor stadiis à Tiberiadē: missoq; nūtio accersind
 ad me senatū Tiberiadis & primores eius po-
 puli: qui postquā assuerunt, & inter hos Iustus
 quoq; dixi me una cum collegis legatū à populo
 Hierosolymitano missum ad eos, ut agerē de di-
 ruendo palatio, quod ibi à se exstructū Herodes
 tetrarcha varijs animalium picturis ornauerat,
 cum id ueritū sit nostris legibus: rogabamq; ut
 uot quantocūq; id facere permitterent. Quod
 cum diu Capella & suae factionis homines recu-
 sassent, tandem magna contumione offensus eis
 expressimus. Interea dum nos ea de re concen-
 dimus, iam Iesus Sophiae filius nuntiarum &
 inopum factionis dux assumpta aliquamulorū
 uirorū Galileorū manu palatium incendit.

ratus se bonam pradam inde paraturum, quia
 recte eius quadam inaurata uiderat: multaq; in
 eo diripuerunt prater animi nostri sententiam.
 Nos enim post colloquium cum Capella & Ti-
 beriensium primaribus apud Bethmanni habitum in superiora Galilea nos recepimus. Tran-
 zesu factio Gracos omnes eam urbē habitantes
 interimit, & quotquot inimicos ante id bellum
 habuerant. His auditis uehementer commotus
 descendi in Tiberiadem, dedi q; operā ut quic-
 quid possem recuperare ex direptis regis sacul-
 taribus, candelabra corinthia, mensas regias, &
 rudis argenti satis magnam copiam: quaecunq;
 autē recepi, regi seruare statui. Accitis igitur
 decem ē senatu potioribus & Capella Amylli
 filio, nasa illa eis tradidi, interdicēs ne cuiquam
 prater me ea redderent. Inde Gischala cum col-
 legis ad Ioannē ueni, cogniturus quidnam ha-
 beret animi: moxq; deprehendi eum rerum no-
 uarum cupidum affectare tyrannidem: rogabas
 enim me ut sibi potestatem facerem exportandi
 frumentum Caesaris, quod in superioris Galilea
 uicis erat repositum, dicens se id uelle impedere
 in, strueturam morientis patrie. At ego cum
 assecissem eius conatus & consilia, negabam me
 hoc ei permittere: cogitabam enim id frumen-
 tum aut Romanis seruare aut mihi ipsi, quod
 haberem iam curam eius regionis a ciuitate
 Hierosolymitana mihi commissae. Ergo cum
 nihil

nihil à me impetraret, collegas appellauit super hoc negotio futurorū improvidos, & audaces munerum: ab his largitione totū eius provincia frumentū obtinuit, me non ualente contra duos cōstendere. Deinde altero dolo Ioānes usus est: aiebat enim Iudeos Casaria Philippi incolas, regis cui suberant mandato intra moenia cohibitos, querentes de olei puri penuria, id à se petere, ne prater morem engantur uis Græcorum oleo. Hæc autē nō religionis respectu dicebat, sed uictus turpis lucri cupidine: sciens enim apud Casarienses sextarios duos drachma una uenire, Gischalis autē octuaginta sextarios drachmis quatuor, totū illud oleū quod ibi erat ad eos transmisit, me quoq; ut uideri uolebat permittentem. Non enim uolens mittebam, sed metu: ne si obfisterem lapidarer à populo. Postquā igitur concessi, plurimum pecunia Ioannes quesuit hoc malesicio. Ex hoc oppido remisi collegas Hierosolyma, totusq; posthac fui in cōparandis armis & muniendis urbibus. Accitis deinde latronū fortissimis, cum uiderem non posse illis arma adimi, persuasi multitudini ut mercede eos cōduceret, cōducibilis docens habere eos stipendiarios, quā sinere agros incursionibus eorū diripi: atq; ita eos dimisi sacramēto obstrictos, ne nisi uocati in regionē nostrā uenirent, aut nisi stipem debitam reciperent, iussos prius abstinere à Romanis & accolis iniuriā.

Sed ante omnia curavi in pace continere Galilæam: cumq; vellem optimates eius regionis circiter septuaginta prætenu amicitia habere quasi obsides fidei, ascitos in amicitia feci mihi comites & iudicandi socios, pleraq; decernens ex ipsorum sententia, in primis curas ne temerè discederem à iustitia, utinè abstinerem ab omni corruptela munerum. Agens igitur annū trigessimū, qua aetate etiamsi quis temperet cupiditatibus illicitis, difficile tamen evadit calamitatorum invidia, maxime si cum magna potestate sit: nulli mulieri vim intuli, et nihil mihi obtrudi sum passus, ut rei nullius indigus: immò ne debitas quidē mihi ut sacerdoti decimas accipere nolui ab afferentibus. ex manubijs tamē partem post devictos Syros accolae recepi, quos me Hierosolyma misisse ad cognatos fateor. Cūq; bis Sephoritas mi expugnassent, Tiberienses quater, Gadarenses semel, & Ioannē sepius insidiis mihi molitum in potestate redegissem: neq; de ipso, neq; de ullo memoratorū populorū poenae sumere sustinuit, ut procedere stilo indicabimus. Quamobrē opinor deū rectè factorū inspectorē, & tunc me eripuisse ex inimicorum insidijs, & post sepe è multis periculis, sicut suo loco dicitur. Tanta autem erga me erat vulgi Galileorum fides ac benivolentia, ut expugnavis eorum oppidis, & in captivitatē abductis familijs, non tātum gemitus suis calamitatibus, quam

quantum cura incolumitati mea tuende impēderent. Hæc uidentem Ioannem inuidia subijt, rogauitq; me per literas ut sibi permitterem ualitudinis causa apud Tiberiadē foueri aquis calidis: quod ego nihil suspicans libenter annui: quin & his quibus ciuitatis administratio per me fuerat credita scripsi, ut diuersoriū ei pararent & comitibus, rerumq; ad commodum uictum idonearum copiam. ipse interim agebam in nico Galilæa qui Cana dicitur. Ioannes autē postquā uenit Tiberiadem, egit cum oppidanis ut obliti data mihi fidei ad se deficerēt: multiq; preces eius libenter admiserunt, homines gaudentes nouitatibus, & mutationum auidi, proclinesq; ad dissidia: præcipuē uera in isto ei patri eius Pisto cupide arrepta est deficiendi à me ad Ioannem occasio. id tamen consilium interuentu meo feci irritum. Venerat enim ad me à Sila, quem Tiberiensibus dūcem præfecerā, nūtiis uoluntatem eius populi indicans, & hortans ut properē: alioquin fore ut ciuitas breui in aliorum potestatem ueniat. Lectis igitur Sila literis, cum ducentis uiris per totam noctem iter feci, præmisso nuntio qui aduentū meum significaret Tiberiensibus. Mane autem iam ciuitati proximo plebs mihi uenit ouia, & Ioannes inter alios: qui cū ualde turbato uultu me salutasset, ueritus ne detecto suo conatu uentree in capitis periculū, properē se recepit in diuer-

*sorium. Cumq; peruenissem in stadium, dimissis
 absq; uno satellitibus, retenui q; decē armatis,
 alloqui cœpi concionem Tiberiensem, stans in
 celsō quodā suggesto: hortabarq; eos ne tam ci-
 tio deficerent, alioqui fore ut breui eos fidei mu-
 tate pœniteat: neq; illis posthac quenquā credi-
 turum facile, nimirum meritō suspectis ob hanc
 prasentem perfidiā. Vix hac effatus eram, cum
 audio ex meis quendam iubentem me descēde-
 re: non enim tempus esse concilianda Tiberiē-
 sium benivolentiis, sed prospiciendi incolumi-
 tati propria, & quomodo inimicos effugiam.
 Ioannes enim postquā didicist me penē solū esse,
 delectos ē mille suis militibus fidissimos misc-
 rat iussos me interficere: iamq; ueniebant, &
 paratū fuisset facinus, nisi oīus desinissēm cū
 Iacobo satellite, subleuatus ab Herode Tibe-
 riensi: a quo deductus ad lacum, nauigio quod
 fortē ibi nactus sum conscenso, euasit prater
 opinionē inimicis perueni Taricheas. Eius ur-
 bis incole audita Tiberiensū perfidia uehemē-
 ter irati, correptis armis hortabantur ne se con-
 tra eos ducerēt, dicentes se uelle ulcisci lasi ducis
 iniuriā: facinusq; hoc renuntiabāt per totā Ga-
 liliā, quō omnes cōcitarent cōtra Tiberiada, ro-
 gantes ne frequētes ad se cōuenirent, facturi de
 consilio ducis id quod uisum fuerit. Itaq; ma-
 gnus undiq; Galilæorū armatorū concursus fa-
 ctus est, postulantiū ne Tiberiada innaderēt, ex-*

pugnaturūq; diruerem, & incolae cum totis famulis sub hasta uenderem. Idem suadebant & amici qui ex ea urbe euaserant. Ego uerò non annebā, indignum ratus civilis belli initium facere, & censens non debere eam contentione ultra uerba progredi: immo ne ipsis quidē ciebat id conducere, si Romani inspectantibus dissidijs intestinis se conficiant. Hac ratione demū Galilaorū ira placata est. Ioannes porrò ubi nō successerūt infidia, sibi ipsi timuit, & assumptis armatis quos circa se habebat relicta Tiberiade Gischala perijt: inde ad me scripsit factū excusans, quasi nō fuisset eius conscius: rogabatq; nequid suspicaret de ipso, addens iuramenta cū diuis excrationibus, quo magis scriptis suis fidē astrueret. At Galilai, quorū ē tota regione denuo magnus cum armis affluxerat numerus, scientes hominē esse malū & periturū, rogabant ut se cōtra eum ducerem, promittentes funditus se deleturos & ipsum & patriā eius Gischala. Aliis igitur pro favore gratijs, pollicitus sum me eis non cessurū officijs ac beneuolentiā: rogabā tamen ut cohiberent seipsos, & darent mihi ueniā quòd tumultus compescere malletm absq; cadibus. Concesserunt id mihi Galilai; moxq; Sephorim uenimus. Oppidani autē quibus decretū erat permanere in fide Romani populi, timentes meum aduentū, conati sunt me in alia negotia distrabere, quo ipsi securius dege-

venit: missusq; nuntio ad Jesum latronum princi-
 pem agētem in confinijs Ptolemaidis. magnam
 pecuniam ei sume polliciti, si cū ostingentorum
 manu quam alebat, bellū nobis inferret. Is pro-
 missis motus noluit nos nec opinātes & impa-
 ratos aggredi: itaq; rogat me per nuntium, ut sibi
 saluandi me potestatiē facerē. Quo impetrato,
 quandoquidē non præsenseram insidias, assump-
 pta latronum cohorte iter fecit properē: non ta-
 men ei successit tentatū facinus. Cum enim iam
 non longe abesset, quidā ex eius cohorte trans-
 fuga conatum ipsius mihi indicat. Quo audito
 processi in forum simulās me nihil scire de in-
 sidijs, sequente armatorum Galileorū multitu-
 dine, & inter hos quibusdam Tiberiensibus.
 Deinde dispositis qui seruareme nias, insi por-
 tarū custodes ut solum Jesum cū primis uenīē-
 tem intramitterent, ceteros excluderēt: & si ul-
 tentarent irrumperc, plagis repellerent. Quibus
 imperata faciētibus intrauit Iesus cum paucis,
 iussusq; a me arma confestim projicere, nisi in-
 terfici mallet, vidēs se cinēlum armatis paratū.
 Tum qui eum sequebantur exclusi ut ducem
 suum captum senserunt, cunctisq; fuga se pro-
 ripiūt: & ego seorsum abducto Iesu dixi me nō
 ignorare paratas mihi insidias, quibusne id fa-
 ctum sit auctoribus: daturum tamen erroris ve-
 niam, si mutatus uelit esse mihi fidus in poste-
 rum. Quo omnia pollicente dimisi hominem,

per-

permissum quos prima habueras colligere : Sephoris uero poenam interminatus sum, nisi posthac quiescerent. Per idem tempus uenerunt ad me duo Trachonitarum magnates regis subditi, adducentes suos equites, & afferentes tam arma quam pecuniam. hos cum Iudaei circumcidere ogerent, si uelint inter ipsos uersari, non sinimus eis molesti essent : assensurans oportere suo quenq; arbitrari & non alieno impulsu deum colere : neq; committendum ut eos securitatis causa confugisse ad nos poeniteat : atq; ita persuasa multitudine, uiris illis consuetum uictum abunde prabui. Anterea rex Agrippa copias misit duce Equo Modio, quae Magdala castellum ui capiant : quia tamen obsidere id non ausa, infestis uis infestabant potius Gamala. Eburius autem Decadarchus qui Magni campi praefectura tenuit, audito qd in simoniada uicinuissimam suam in Galilaea finibus, distaret ab ipso sexaginta stadiis, noctu assumptis quos circa se habebat censu equitibus, & ferme ducens pedibus, Gabensumq; auxilijs, nocturno itinere in eum uicu peruenit. Contra quem cum meorum explicuissent validam aciem, conatus est nos in planiciem prolicere, fretus equitibus. Nihil tamen profecit, quia moueri loco nolui : quippe uictis cum potiores habituri, si cum essemus omnes pedites descenderemus in campestria. Cumq; aliquandiu strenue repugnasset Eburius, tan-

dem animaduertiens nullum esse eo in loco usum
 equitum, signo receptum dato Gabam abiit infecto
 negotio, tribus tantum in pugna amissis. Ego
 uero cuestigio secutus sum cum armatorum duo-
 bus millibus, cumq; uenissim Besarā, quod op-
 pidum in Ptolemaides situm confinis flado ni-
 gesimo abest a Gaba, ubi tum erat Ebusius: di-
 sposuiis foris per uias stationibus militem, quo-
 antei essemus ab incursum hostium, donec frumentum
 exportaremus, cuius magna uis ē circumuicinis
 regina Bernices uicis eo congesta sacra: on-
 eratisq; plurimis camelis et asinis quos in hoc
 adduxeram, transmissi frumentum id in Galileā:
 absolutoq; hoc negotio, feci Ebusio pugnandi
 copiam. Eam cum ille detrectaret audacia no-
 stra terrens, uerti me in Neapolitanum, audire
 quod populatus sit agrum Tiberiensem. Is cū
 equitum ala presidio erat Scythopoli. Hoc igitur
 ab ulteriore Tiberiensi nexatione prohibi-
 to, totus erā in prospiciendo rebus Galilae. Ce-
 terum Ioannes Leni filius, quem diximus dege-
 re Gischalis, postquā cognouit omnia mihi ex-
 sententia succedere, amariq; me a subditis, et
 timeri ab hostibus, iniquo id tulit animo: ra-
 tiusque non esse in suam rem meam felicitatem,
 non mediocri inuidia tactus est: speransque
 se meos successus impediturum si subdito-
 rum in me concitaret odia, sollicitauit Tibe-
 rienses et Scythoritas, rati etiam Gabarenos

ad se defecturos, quæ ciuitates sunt in Galilæa præcipuæ: aiebat enim suo ductu longe melius administranda omnia: & Sephorienses quidem, quod utroque nostrum posthabito ad Romanos spectarent dominos, non assenserunt homini. Tiberienses autem defectionem quidem recusabant, pollicebantur tamen illi quoque amicitiam. Gabareni autem Ioanni se addixerunt, auctore Simone eius primario, qui Ioanni erat amicus & socius. Nec tam aperte ad eum deferunt, quippe qui uerementer timebant Galilæos, iam ante exporti eorum erga me beneuolentiam: sed aliam capiabant occasionem insidijs. Es sane periculum adini maximum de causa tali. Diabaritæni quidam audaces iuuenes cum animaduersione uxorem Ptolemæi procuratoris regij cum magno param deductentibus aliquot equitibus per Magni campum ex diuisione regia in Romanorum provinciam iter facere, in eos repente irruunt: fugamque muliere quicquid secum portabat diripiunt: quo facto Taricheas ubi tum eram, quatuor mulos adducunt onustos uestimentis uarijsque suppellectili: inter quam & uasa erant argentea non pauca, & quingenti nummi aurei. Hac ego seruari uolens Ptolemæo, ut eiusdem tribus homini, quod lex nostra ne inimicos quidem tribules frandere permittat, dixi his qui astulerunt oportere ea seruari, ut diuenditorum pretium

conferatur in Hierosolymitana urbis magnificentia
 fabrica. Id inuenies illi permolestè tulerunt, non
 admissi in partē pradae ut sperauerant: quapro-
 pter sparsi per uicos Tiberiadum rumorem disse-
 minarunt, uelle me Romanis eam regionē prodere.
 Finxisse enim pradae destinatae esse praeuincien-
 dis Hierosolymis: re autē uera in hoc eā serua-
 re, ut raptam domino suo restitueret. Qua quidē in
 re nil eos fallebat opinio: post discessum enim in-
 uenuen accitus duobus primarijs ciuibus, Das-
 sione et Iannaio Lcui filio, regi amicissimis, mā-
 danti eis ut raptam suppellectilem ad illum trans-
 mitterent, moriē interminatus si hoc sceretur
 proferrent apud quenquā mortaliū. Sed cum
 Galileos rumor peruasisset, me uelle regionem
 eorum Romanis prodere, omnibus incitatus ad
 sumendū de me supplicium. Taricheata quoq; fi-
 dem habentes inueniū commercijs sermonibus,
 suaserunt meis satellitibus et mililibus reliquis,
 ut me dominicū deferentes in circū uenirent,
 cum ceteris ibi de abrogando mihi imperio cō-
 sultaturi. Qui persuasi multos ibi iam ante cō-
 gregatos inueniunt, unanimiter uociferātes nū-
 dicadum esse in proditorē reipublicae. Sed pra-
 cipue instigabantur à Iesu Saphia filio, qui tum
 summum magistratum gerebat, uir malus et ma-
 lus mouendus impulsibus, seditiosusq; ut qui
 maxime. Is tum praeseferens Moysis tabulas in
 median progressus, si uestri, inquit, nulla cura

sanguini, et sacratas has leges nolite contē-
 re, quas publico odio prosequendus Iosephus
 iste uester dux sustinuit prodere, quantumvis
 atroci poena dignissimus. Hac effatus & exce-
 pitus acclamatione populi, assumptis armatis
 ad ades ubi diuersabar properat cum certo in-
 terficiendi me proposito, me nihil tumultus sen-
 tiente, & quiescente inierim pra laetitudine
 cum subito Simon unus satellitum, qui tum so-
 lus mecum permanerat, viso incurfu ciuium
 me excitat: indicatque instante periculo simul
 hortatur, ut potius generosi ducis more nitam
 abruptionem, quam inimicorum arbitrio mo-
 riar. Hac illo monente, ego salus mea deo
 commissa, mutataque ueste in coetum atra-
 tus prodij. & suspensum à cernice gestans
 gladium, per niam illam qua neminem ad-
 uersariorum occursum sciebam in circum-
 ueniens uisendum me praeui, in faciem pro-
 stratus & terram rigans lacrymis, ita ut omnes
 mouerem ad misericordiam: eumque sensissem
 mutatos affectus populi, conatus sum eoru sen-
 tentias scindere, priusquam armati reuerterent
 à meis adibus: factusque me non alienum ab
 obiecto crimine, postulabam ut primum disce-
 rent in quem usum seruarem relatum ad me
 praedam, ac tuum demum si liberet me interfice-
 ret. Multitudine uero iubente me dicere, armati
 reuersi & me cōspicati irruunt occidendi animo.

Sed

sed cohiberi plebis vocibus, represserunt suum
 impetum, rati post confessionē prodicionis &
 servata regi pecunia habituros se meliorē occa-
 sionem patrandi facinoris. Itaq; facto silentio,
 Viri fratres inquā, si nobis videor mortē com-
 meritis, nec ipse mori recuso: nolo tamen ante
 exitum veritatē apud vos proloqui. Equidem
 cum animadvertissem civitatē hanc cōmodissi-
 mam hospitibus, multosq; relictis proprijs pa-
 trijs delectari vestra consuetudine cuiusvis for-
 tuna futuros socios, decreverā mœnia nobis con-
 dere ex istis pecunijs, propter quas ad hoc desti-
 natas exorta est tanta vestra indignatio. Ad
 hæc verba Tarichenses & hospites exclamā-
 unt, gratias mihi agentes, & iubentes me bono esse
 animo. Galilæi verò atq; Tiberienses perstabās
 in iracundia: factumq; est inter ipsos dissidiū,
 his minantibus pœnam, illis contrā securū me
 esse iubentibus. Postquam autē & Tiberiensi-
 bus promisi me edificaturum mœnia & alijs
 opportunis civitatibus, fidem habentes pollicitis
 dilabebantur ad suum quisq; domiciliū: et ego
 præter omnē spem elapsus ē tanto periculo, cum
 amicis & viginti armatis domū reversus sum.
 Sed denuò latrones et seditionis auctores, timē-
 tes sibi ne peccati pœnam luerent, cū sexcentis
 armatis concurrunt ad meum diversorium, in-
 tendendi illud animo: quorum adq̃m nuntiā-
 to ratus turpe fugere, decrevi nūc contra eos au-
 dacia

dacia. Clausis igitur meo iussu adiutoribus,
 ipse è conaculo postulabam ut ad me aliquos
 mitterent, accepturos ob quā tumultuabantur
 pecuniam, nequid habeant quod stomachentur
 amplius. Quo factō turbulētissimū ex his qui
 inuēto recepti sunt, uerberibus casum, & alterā
 manum abscissam suspensamq; a collo gerentē,
 rursum eiecti, rediturum ad eos qui se miserāt.
 At illi mirum in modum sunt territi: timen-
 tesq; similem poenam si ibi morarentur diutius,
 quippe qui putabant me plures domi habere ar-
 matos, subito omnes diffugiūt: sicq; hoc strata-
 gemate alteras euasi insidias. Nec tamen desue-
 runt qui rursum concitarent vulgum, negantes
 magnates illos regios qui ad me confugerant o-
 portere uiuere, nisi transirent ad eorum ritus à
 quibus salutem peterent: criminabanturq; eos
 ne Romanorum studiosos & ueneficos: maxq;
 tumultuabatur multitudo decepta à loquenti-
 bus ad gratiam. Quo comperto ego cōtra docui
 populum, non esse exaginandos qui ad ipsos cō-
 fugerint; cauillatus in nauitate obiecti uenefi-
 cy, frustra Romanos tot legiones alere, si uenefi-
 corum opera possint uictoriā consequi. His uer-
 bis paulisper placati, ubi digressi sunt rursum:
 in magnates illos irruabant à quibusdā per-
 diis, ut etiam armati ad eorum ades quas Ta-
 richae habuabant concurrerent, interfecituri
 homines. Quod me audiui, ualde timui ne hoc
 fecerit

scelere patratio nemo posthac ad nos confugeret. Quamobrem assumptis quibusdam alijs propere ueni ad eorum diuersorium: quo clauso, & perducta inde fossa ad lacum, accisum naniqum cum eis inscendens, traieci in Hippenorum confinia: & reddito eis equorum pretio, quos in tali fuga abducere non poterant, dimisi multum rogatos ut praesentem necessitatem forei serrent animo: nam & ipse permolestum ferebam, cogi me rursus in hostilem terram exponere uiros, qui semel se mea fidei commiserant: satis tamen ducens Romanorum manu eos, si ita contingat, cadere, quam in mea ditione per seculus opprimi. Illi tamen seruari sunt, rege concedente errati ueniam. Et horum quidem hic fuit exitus. Tiberienses porro per litteras regem rogauerunt, ut in eorum praesidium mineres, deflectionem pollicentes. Quo facto quum primum ad eos ueni, postulabam ut mercedem sibi promissa exstruerem. Audiueram enim Taricheas iam circumflatas moenibus. Ego uero annui, & coepta undiq; materia iussi architectos opus id aggredi. Post triduum uero me a Tiberiade digresso Taricheas triginta stadijs inde distitas, forte fortuna conspectus est Romanorum equitatus non longe a Tiberiade iter faciens: quos oppidani rari esse regios, mox in regem honorificas uoces, in me contumeliosus iactare ausi sunt: moxq; cursim quidam ueniens renuntiavit illorum motum ad defe-

defectionem spectantiū : id quod me valde per-
 terruit, & instante tum sabbato armatos à Ta-
 richeis domū dimiserā, quo quietius Tarichea-
 ta sine militari turba ferirentur : & alioquin
 quoties eo loco degerē ne satellitio quidem ute-
 bar, fretus probata saepe incolarum benuolen-
 tia. Itaq; cum septem tantū milites & aliquos
 amicos circa me haberem, anceps eram consilij:
 nam renocare copias sub uesperam non place-
 bat, quibus postera die neq; necessaria arma
 tractare permittebatur nostris legibus. Quod si
 Taricheatas eorumq; hospites prada spe inui-
 tatos illō ducerem, uidebam in eis non esse satis
 uirium: & res dilationē non patiebatur, quod
 timerem ne à rege missi occupata urbe me ex-
 cluderēt: quapropter decreui uti stratagemae.
 Euestigio amicorum fidiſsimos Taricheatarū
 portis apposui, neminē permissuros egredi: con-
 uocatisq; familiam primatibus, singulos insi-
 nauē in liciū deducere, eaq; cum gubernatore
 inscensa me sequi. Tum & ipse cum amicis &
 septē illis militibus conscenso nauigio petebam
 Tiberiada. At Tiberienses ut cognouerūt nul-
 lus à rege uenire copias, lacum uerò totum re-
 fertum nauibus, attoniti & cinitati suae timen-
 tes ac si naues militem uerberent, mutauerunt
 priorē sententiā: itaq; positis armis obuiā mihi
 cum uxoribus & liberis prodeunt, excipientes
 me sanctis acclamationibus, quod putarent me

non sensisse ipsorum propositum, rogantesq; ne propius in eorum urbem adueniam. Ego autem propius accedens iussi gubernatores longe à terra ancoras iacere, ne appareret oppidanis nauigia esse inania: ipse naui una aduectus proximè, cum eis exposulabam quòd tam stultè ad uiolandum fidem mihi datā essent faciles: deinde pollicebar certam ueniam, si decem primates ad me mitterent: quo sine mora facto, in nauem impositos misi Taricheas in custodiā. Atq; hac arte alios post alios accipiendo paulatim uniuersum senatū & parem ex primoribus populi numerum illò transuexi. Tum reliqua multitudo ut uidit in quāto esset periculum, rogabat ut tumultus autorem supplicio traderem. Is Cluius dicebatur, audax & temerarius iuuenis. Ego qui nefas ducebam uirum tribulē interficere, & tamē necesse habebā pœnam de eo sumere. Leniam unum ē satellitibus iussi, ut accedens ei manum alteram praecliperet: qui cū non auderet solus in tantā multitudinē progredi, ne timiditas eius sentiretur à Tiberiensibus uocato Cluiō, quoniam inquam meritis es ambas manus amittere homo in me tam ingratus & perfidus, esto nunc tibi ipse carnifex, ne tibi cunctanti grauius inferatur supplicium. Cumq; multis precibus alterā manum sibi donari peteret, agre annui: moxq; libenter, ne multaretur, arcepto cultro sinistram sibi prae-

prævidit. Atq; hoc modo is tumultus est composuit. Me deinde reuerso Taricheas, Tiberienses ne cognouerunt stragema quo usus sum, mirabantur quòd absq; eade sedanissem ipsorū mēsaniam. Ego autē accitis ē custodia Tiberiensibus, & in his Iustio parteq; eius Pisto, adhibui eos conuinctio: & inter epulandum dixi me non ignorare Romanos potētia mortales omnes præcellere, dissimulare tamen propter Litronum multitudinem: suadebamq; ut & ipsi idem facerent expectantes meliora tēpora, neq; interim grauius ferrent meum imperiū, quandoquidē non daretur alius dux commodior. Iustum etiā adponebam, quòd ante quā ego Hierosolymis uenissem, Galilai fratri eius manus amputauerint, obiectis fideiis literis & falsi criminis: quodq; post Philippi discessum Gamalita à Babylonis dissidentes Chares occiderint ipsius Philippi consanguineum: & quòd Iesum eius fratrem, ipsius Iusti sororium, aqua & modica pœna affecerint. His allocutus eos in conuinctio, iussi mane Iustū cum suis abire liberos. Paulò autē ante Philippus Iacimi filius à Gamala talem ob causam abierat. Quāprimū didicit Varum à rege Agrippa defecisse, successoremq; ei missum Modium Equum uirum sibi amicum, de suo statu significauit ei per literas: quibus ille receptis perlibenter cognouit Philippū esse inuoluntum: easq; literas ad regem ac regi-

nam misit, cum agentes apud Beryum. Tum rex ut intellexit falsum fuisse rumorem quòd Philippus ducere Iudais contra Romanos prae-
buerit, misit equites qui cum ad se deducerent
uenientemq; complexus conuict, ostentabat ho-
minem Romanis ducibus, hunc esse dicens què
fama descisse à Romanis vulgauerat: moxq;
iubet eum assumpta manu equitum properare
in Castellam Gamala, & abductis inde dome-
sticis Babylonios in Batanaam restituere: da-
req; operam modis omnibus nequid novi mo-
liantur subditi. His mandatis à rege acceptis
Philippus ad exsequendum ea properat. Iose-
phus autem quidam medicaster ascitis iuuenù
audacissimis, & concitatis Gamalensium pri-
maribus, suasisse populo ut à rege deficerent, ar-
misq; arreptis vindicarent se in libertatem pri-
stinam: atq; ita alios pertraxerunt in suam sen-
tentiam, casis qui auderent contra hīscere. In his
perijt & Chares, Iesusq; huius consanguineus,
& soror Iusli Tiberiensis, sicut supra diximus.
Post hac me rogarunt per litteras, ut praesidium
ad se mitterem. & simul qui oppidum eorum
cingant mœnibus: ego uero utrumq; annui. Per
eosdem dies Gaulanitis quoq; regio ab Agrip-
pa deficit usq; ad vicum Solymā. Iohanni etiā
& Selencia locis natura munitis addidi mœ-
nia. Superioris etiā Galilaeae nicos quāvis pra-
rupto sita muniri similiter, Iamnam, Amery-
than,

them, Charaben. In Galilea uero permixti op-
pida Taricheas, Tiberiada, Sephorim: nicos-
Arbelorum speluncam, Bersobe, Selamen, Lo-
tapata, Capharath, Comosogana, Napapha, &
montem Iabryim: in ea loca & frumenti ma-
gnam vim condidi, & arma quibus se tueren-
tur conuuli. Interea Ioannes Leni filius indies
maiori me prosequabatur odio, meos successus
ferens graniter: cumq; decernisset omnino me
de medio tollere, postquam Gischala patriā ci-
uicis moribus, Simonē suum fratrem cum centū
militibus misit Hierosolyma ad Simonem Ga-
malie filium, rogans ut cum Hierosolymita-
na ciuitate ageret, ut mihi abrogato imperio,
rebus Galilae Ioannem ipsum suffragio cōmu-
ni praeferet. Hic Simō Hierosolymitanus erat
illustri cū primis genere, Phariseus secta, qua
quidem uidetur exactius tenere leges patrias:
insigni uir prudentia, & qui labātes res posset
consilio suo in integrum restituere: utebaturq;
iam pridem Ioannis amicitia, mihi insensui tunc
temporis. Motus igitur animi precibus suasis
pontificibus Anano & Iesu Gamala filio, a-
lijsq; suae factionis hominibus ut me crescentem
sollertem, nec parerem ad suum gloriā fasti-
gium euadere: id enim fore ipsis quoq; cōduci-
bile, si amonerer à praefectura Galilae. Sed non
esse cunctandū Anano & ceteris, ne hoc con-
silio prodito urbem innadā eum exercitum. Haec

consulenti Ananus pontifex retulit nō esse id facile, cū tam multis pōtiffices & primores populi testes sint mihi bene administrata provincia: nec equū esse accusare eum cui nihil possit obijcere. Tum Simon iubet illos totā rem silentio tegere: sibi cura futurū, ut quamprimum à Galilæa submonear: accitoq; fratre Ioannis, mādavit ei ut munera ad Anani amicos mitteret, ita enim fortè citius cōcessuros in suam sententiam. Sic tandē Simon effecit quod voluit. Ananus enim & socij corruptis largitionibus, consilia de abrogāda mihi præfectura conferant, è civibus nemine alio cōscio. Itaq; placuit mittere viros præstantiores genere, eruditione pares. horū plebeij erant duo, Ionathas & Ananias Pharisei: tertius verò Ioazarus sacerdotis generis, Phariseus hic quoq;. Simō verò ex ordine pontificū, omnium natu minimus: hos infferūt aduocata Galilæorū cōtione querere, cur ita me diligāt. & si respondeatur quia Hierosolymita sim: dicere sibi quoq; Hierosolyma esse patriā. Sin autē peritiā legū in me probent, dicendum nec sibi ignotos esse ritus patrios. Quod si sacerdotū nomine me diligi dixerint, referendum ex ipsis quoq; duos fungi sacerdotio. Ita instructi collega Ionatha argenteorū quadraginta milia ex arario accipiūt. Et quia per idē tēpus Iesus quidā Galilæus cū sexcentorū militū cohorte Hierosolyma venerat: accitum hunc numerum

erium meum stipendio cōducunt, iussu sequi
 Iosiam & collegas, imperataq; eorū facere:
 eiusq; adiungunt trecentos ciues mercede amora-
 tos similiter. His ita paratis legati proficiscuntur,
 comitante Ioannis fratre cum suis centū mili-
 tibus, mandatū habentes ab his qui se miserant,
 ut si sponte ab armis discederem, nūū me Hie-
 rosolyma mitterent: si repugnarem, freti mādato
 impune interficerent. Eisdē etiā litera ad Ioan-
 nem data sunt, hortantes ut sit paratus bellum
 contra me gerere: quin & Sephoritis, Gabaritis
 atq; Tiberiensibus autores fuerūt, ut Ioanni con-
 tra me ferrent auxilia. Hac cū pater meus ex
 Iesu Gamala filio consiliorū omnium particeps
 mihiq; amico, cognita ad me perscripsisset, male
 me habuit ingratis: do civiū per invidiam occi-
 dere me nolentium: nec minus agrē serebam vo-
 catione solicii parentis precibus, dicentis cupe-
 re se meum conspectum ante obitum: quapro-
 pter amicis aperui omnia, addens post irā
 relicta praefectura abiturū me in patriam. Quo
 audito mœsti omnes, & flentes deprecabantur,
 ne se deseram, perituros si desiliuantur meo im-
 perio. Cumq; apud me propria salutis quā
 precum illarum potior haberetur ratio, veriti
 Galilaei ne ob meum discessum contemnerentur
 à latronibus, dimissis nuntiis per totam regio-
 nem suam indicant me velle discedere. Quo au-
 dito multi undiq; conuenerunt cum uxori-
 bus

Et liberis non tam mei desiderio, ut opinor,
 quam metuentes sibi mei: me enim præsente in
 unto sibi esse videbantur. Pervenit igitur ad me
 populariter in Magnan campum, ubi cum a-
 gebam apud vicum Asochim: quo tempore mi-
 rabile somnium noctu mihi obversatum est: cum
 enim in cubili essem mœstus et iurbatus ob-
 recens acceptas literas, visus est mihi vir quidam
 adstans dicere: Desine et bone tristari et me-
 tuere, nam hæc tristitia magnū te reddet ac sorte
 natum per omnia: succedent enim feliciter non
 hæc solum, sed et multa alia: quare per dura,
 memor quod oporteat te et cum Romanis bellū ge-
 vere. Post hoc somnium surrexi nolens in cam-
 pum descendere: cum vero me conspecto multi-
 tudo Galileorum iuxta midiebus et pueris
 prostrata in facie cum lacrymis supplicabat, ne se
 imminente hoste deseram: neque me discessu re-
 gionem suam prodā inimicorū iniurijs: et cum
 precibus nihil agerent, adiurabant me ut ma-
 neam, iactantes multa cōiuria in Hierosolymi-
 tanū populum, qui se in pace non sinneret. Hæc
 audiens et videns plebis mœstitiā, flexus sum
 misericordis, non indignū ratus pro tanta mul-
 titudine uel apertū suscipere periculum. Itaque
 mansurū me annui, et iussis adesse ex omni eo
 numero quinque millibus cum armis ac cōmeati-
 bus, ceteros dimisi in suā quæque patriā: cumque
 præsto essent illa quinque millia, assumpsit his et
 tribus

tribus milibus militū quos ante habueram. Et
 octuaginta equitibus, iter feci in nitum Chabo-
 lonem, suū in consinys Ptolemaidis: ibiq; consi-
 nebam paratas copias, quasi gesturus bellū con-
 tra Placidū. venerat is cum duabus cohortibus
 Et turma equitū, missus à Cestio Gallo ut incen-
 deret nicos Galileorum vicinos Ptolemaidis. Et
 cum ille militē suū uallo cinxisset non longe à
 Ptolemaidensū mœnibus, ego quoq; castra me-
 taris sum procul à Chabolone sexaginta studiis:
 quāpropter saepe militem utrinq; produximus
 quasi confliturū pralio: sed conatus omnis intra
 melitationes consistit. quippe Placidus quanto
 audiorē pugnandi me cerneret, tāto magis ipse
 meū detrecabat praelum, nusquam secedens à
 Ptolemaide. Per idem tēpus ueniens cum colle-
 gis Ionathas, quē missum Hierosolymis diximus
 à factione Simonis Et Anani pontificis, cona-
 batur me per insidias capere, non ausus aperte
 aggredi: scripsitq; ad me litteras huiusmodi.

Ionathas Et collega legati Hierosolymita-
 rum Isepho salutem. Quoniam Hierosolymis
 relatum est eius ciuitatis primatibus, Ioannem
 Gischaleñū saepe tibi retendisse insidias, miserū
 nos ut obinrgaremus hominem, inberemusq; in
 posterum imperata tua saccere. quare ut de iuo-
 quoq; consilio prouideamus in futurum quid
 agendum sit, rogamus quamprimum ad nos non
 magno comitatu uenias: neq; enim uicinus hīc

capis urbem militem. Hæc ita scripserunt, alterum sperantes, aut habituros se ueniens sine armis obnoxium: aut si copias armatas adducerem, indicaturos perduellem patriam. Hæc literas quidam eques attulit, iuuenis audax, qui olim regi militauerat. Erat autem hora noctis iam secunda, et forte cum amicis Galilæorumque optimatibus discumbebam in conuiuium. Cumque famulus renuntiasset uenisse ad me quendam Iudæum equitem, meo iussu intro uocatus salutauit neminem: tamen epistola prolata, Hanc, inquit, tibi mittere, qui nunc ueneris Hierosolymis. Et alij quidam conuiuia mirabantur fronte militis: ego uero hæretus sum cum sedere, et nobiscum cenam sumere. Quod ubi recusauit, epistolam ita mihi acceperam manu retinens, cum amicis fabulabar de rebus alijs: ac paulo post surgens ablegatis alijs cubitum, retentisque solis quatuor amicis intui, et pueri iussu uinum promere, apertam epistolam percurri uidente nemine: et celeriter animaduerso argumento denno complicatam tenens manibus ac si nodum legissem, iussi militi uiginti drachmas numerari in uaticum: quibus acceptis cum egisset gratias, intelligens hominem lucri esse cupidum, et hoc facile expugnabilem: Si inquam nobiscum potare uolueris, accipies drachmam in singulos cyathos. accepit ille conditionem, et multum uinum ingurgians quo plus mereret pecunia: iamque ebrius secreta continere non potuit:

sed

scā pamine rogante ultrò fassus est strēctas mihi
 insidias, & quod damnatus essem capitis. Qui-
 bus auditis rescripsi ad hunc modum. Iosephus
 Ionatha & eius collegis salutem. Quod ualitis
 quodq; in Galilaam uenistis gaudeo, maxime
 quia iam possum traditis uobis rerū guberna-
 culis reuerſi in patriā, cuius reuſende iam pri-
 dem desiderio teneor. quamobrē libenter ad uos
 non ſolū in Xallo uenirem: ſed longius etiā, uel
 ſi pemo me accerſeres. Veniam tamē dabitis non
 ualenti nunc id facere: apud Chabolonem enim
 manendū eſt, & obſeruāduſ Placidus, ne quod
 conatur irrupas in Galilaam. Praeſtat igitur ut
 ipſi nos huc conferatis ad me lecta hac epiſtola.
 Valete. His literis datis ad perſerendum militi,
 miſi cū eo triginta Galileorū nobiliſſimos, iuſſos
 ſaluare ſantum homines illos, & nihil dicere
 praeſerea: additis etiā ſingulis militibus fidis in
 ſingulos, qui obſeruarent ne miſſi à me aliquod
 haberent cū Ionatha colloquium. Poſt horū di-
 ſceſſum legati fruſtrati prima experiētia, aliam
 epiſtolam mihi ſcripſerūt talem. Ionathas eae-
 riq; legati Iosepho ſalutē. Denuntiamus tibi, ut
 abſq; militibus ad tertium diem uenias ad nos
 in oppidū Gabara, cognituros de Ioanni obie-
 ctis per te criminibus. His ſcriptis & cōſaluta-
 tis Galilaei quos miſerā ueniunt in Iapham, ni-
 cum Galilae maximū & munitiſſimum, reſer-
 tumq; habitatoribus: ubi excepti ſunt clamoribus

ribus plebis nociferantis una cum mulieribus ac pueris, abirent, & sicerent se frui duce optimo: vademq; erat vox omnium, nullius nisi Iosephi se parituros imperio. Itaq; legati hinc discedentes infecto negotio Sephorim se conferunt, urbem Galilae maximam: cuius incolae studiosi Romanorum venientibus quidem prodierunt obviam: de me autem nihil dixerunt, nec in laudem nec in vituperium. At postquam inde descenderunt in Asotchim, qualibus apud Taphenos excepti sunt clamoribus: nec iam prohibentes iracundiam, iubent suos milites, ut fusilibus acclonatores illos abigant. Gabara autem venientibus praesto fuit Ioannes cum tribus milium milibus. At ego qui iam ex literis praesenscram quod bellum mihi inferre decreverint, assumptis tribus milibus militum, relictoque in castris quodam amico fidissimo, recepi me in Totapata, ut vicinus eis essem ad quadragesimum stadium: scripsiq; eis in hunc modum: Si omnino vultis ut ad vos veniam, quadringenti quatuor in Galilaea sunt vici partim, partim oppida: ad horum quolibet veniam, absq; Gabaris & Gischailis: altera enim parva est Ioannis, altera socia & amica civitas. His literis receptis legati non rescripserunt amplius, sed aduocato amicorum concilio, & Ioanne quoq; adhibito, consulabantur quomodo me possent aggredi. Censebat Ioannes scribendum esse ad singulos Galilae vicos & oppida: esse enim in singulis unum saltem & alterum mihi infen-

infen

*insensum: eos provocandos quasi contra hostē pu-
 blicum. Idem decretū mittendum Hierosolyma,
 ut & eius urbis ciues cognito iudiciū me esse
 hostē à Galileis, confirmet eam sententiam suo
 suffragio: ita fore, ut presenti Galileorū favore
 destituatur. Hoc consiliū assensu ceterorū com-
 probatum est: moxq; circa horā noctis tertiam
 ad me est perlatum, renuntians Saccas trans-
 fuga. Quamobrē videns non esse cunctandi tem-
 pus, Iacobū virum fidelem ac strenuū inbreo cum
 ducentis militibus observare vias serētes à Ga-
 bariis in Galileam, & viatores cōprehensos ad
 me mittere, maximē apud quos reperiantur lite-
 ra: adhuc Hieremiam & ipsum ex amicorum
 meorū numero cum sexcentis militibus misi in
 fines Galilae quā itur Hierosolyma, inssum la-
 tores epistolarū intercipere, & ipsos quidē con-
 gēere in vincula, literas verò ad me trāsmittere.
 Hu mandatis, edixi per nuntios Galileis ut in
 crastinū cum armis & trium dierū cibarijs ad
 Gabara mihi praesto sint: eis verò quos circa me
 habebam militibus in quatuor partes divisos fi-
 dēssimos satellitū praefectos cōstitui, inssos nemi-
 nem ignotū militē inter suos admittere. Postera
 verò die circa horā quintā veniens Gabara, in-
 venio ante oppidum totum campū plenum ar-
 matis, quos ē Galilae excitā in auxilium, &
 praeter hos magnam rustici vulgi multitudi-
 nem: in quorum caetu postquam congregatus
 consti-*

constituti, omnes acclamabant, benefactorem ap-
pellantes me, & seruatore sua patriæ. Tum ego
actis pro favore gratijs, suasi eis, ne infestarent
neminem, contentiq; cõmeant proprio è castris ad
diripiendas villas nõ excurrerent: uelle enim me
omnem tumultum absq; eade cõponere. Euenit
autem ut qua primũ die custodes uiarũ disposui,
tabellarij Ionatha in eos inciderent: quibus na
ua insserã detentis in custodia, postquam perlegi
litteras legatorũ, plenas conuicijs & mendacijs,
silencio dissimulans ire ad eos decerni. At illi
audito mea aduentu, cũ omnibus suis & Ioan-
ne, receperũt se in Iesu domiciliũ: id erat tur-
ris magna, & nihil ab arce differens: ibi abdita
cohorie militũ, & clausis absq; una ianuis, ex-
pectabãt me ad salutandum se uenturũ ex itinere:
iussis prius militibus ut uenientẽ me solum
intromitteret exclusis ceteris: sic enim putabant
me facile posse in suam potestatem redigi. Sed fe-
fellit eos opinio: olfaciens enim insidias, quam
primũ eã perueni, ingressus è regione eorũ situm
diuersorium, dormire me sinxi. Legati uerò cre-
dentes me uerẽ sopitũ quiescere, descendentes in
campũ sollicitabant multitudinẽ ut me malẽ du-
cis officio fungentẽ desererent. Sed contra quã
sperabãt accidit: ad primum enim eorũ conspe-
ctum, exoritur est clamor Galilæorũ, restantium
qua me pro meritis cõplecterentur beneuolentia:
inensabãtq; legatos quòd nulla laceffit iniuria
ueniss

venissent ad turbandā tranquillitatē publicam,
 abire iubentes, eo quod nō admissuri essent pro-
 fectum alium. His mihi renūtiatis, nō dubitavi
 in medium progredi utiq; propere descendere au-
 ditum quid legati afferat. Ibi procedenti mihi
 applausum est certatim ab omnibus, & accla-
 matum ab agentibus gratias pro rebus admini-
 stratis optime. His auditis Ionathas & ceteri
 extimuerūt ne salutis periculum adiret incurso
 tam opere sanctis mihi populi, cogitabantq; au-
 fugere: sed quia non erat id eis liberum, me po-
 stulante ut maneam, stabant mœsti nix rationis
 compotes. Igitur cohibitis turba acclamationi-
 bus, & fidelissimis militum ad vias servandas ap-
 positis, ne nos inopinos Ioannes invaderet, ins-
 susq; in armis esse omnibus, nequis repentinus ho-
 stium incursus terrore eis incuteret: primum li-
 terarum mentionem feci, quibus ad me scripse-
 rant, missos se à Hierosolymitanorū civitate, ad
 finiendas inter me et Ioannē controversias, meq;
 ad cōparendum evocaverant: moxq; ne inficiari
 possent proculi ipsam epistolā. Atqui inquam,
 si cōtra Ioannis criminationes apud te Ionathas
 tuosq; collegas reddenda esset mihi iura ratio,
 adductis pro me duobus tribusue probis viris
 testibus, necesse fuisset approbatis testibus, &
 examinatis testimonijs, absolvi me vestra sen-
 tentia. Nunc verò ut sciatis bene à me admini-
 stratas res Galilae, nolo tres testes probitate
 addu-

adducere, sed hos omnes nobis exhibeo: ab invicem nita mea poscite, an cum omni bonitate & iustitia eis presuerim. Vosq; viri Galilaei adiuro, ne veritate ceciditis, sed coram his tanquam iudicibus proferatis siquid à me petatum est. Nondum haec verba finieram cum una omnium non exoritur, benefactor me suum & servatorem appellansium: anteaq; omnia suo testimonio probantium, & ut in posterum mei similis esse pergeret rogantium: affirmabat etiam iurando omnes salvam esse per me uxorum suarum pudicitiam, & nullam sibi unquam à me illatam molestiam. Post hac duas Ionatha epistolas à custodiis meis inrecepit & ad me delatas, audientibus multis Galilaeis legi, maledictis revertisimas, neq; falso insimulantes, quod tyrannum verius quam ducem agere: multaq; alia continentes per summam ficta impudentiam. Haec literas dicebam mihi ulero oblatis à tabellarijs, nolens adversarios scire de custodijs, ne absterrentur à mittendis posthac literis. At cuncto commota in Ionatham atq; collegas quasi interfectura irruit, & paratū fuisse facinus, nisi furens à me fuisset cohibiti: legatis vero pollicitus sum erratis veniam, se respiscerens, & in patriam reversi vera de administratione mea referrei. His dictis eos dimisi, quamvis scirem non facturos pollicita. Populus autē efferebatur in eos, rogans ut parvas sumere de illis facerem: itaq; omnibus mihi

attendum fuit artibus, quò eos eriperè, quòd sci-
 rem omnem seditionè perniciosam esse Reipub.
 Multitudo porro perstabat in iracundia, unoq;
 impetu omnes ruebant ad Innashe diversorium.
 Ego uerò uidens eos non posse retineri amplius,
 consensu equo edixi ut sequerentur me ad So-
 ganam vicum Arabum, dislanè inde uiginti
 stadiis: atq; hoc stratagemate cani, ne uideret
 civilis belli fecisse principium. Postquam autem
 uentum est prope Soganam, iussi agmen sistere:
 monitisq; ne essent ad iniquam iram tam prae-
 cipites, centum ætate ac dignitate prestantes deligo,
 qui se parenti profecturi Hierosolyma, & accu-
 saturi apud eum populum autores seditionum,
 & turbatores suæ Reipubl. Mandavi præterea
 ne si possent populū oratione sua flectere, impe-
 trarent publicas literas, quibus mihi confirma-
 retur prefectura Galilea, & Ioannes iuberetur
 inde discedere. Cum his mādasis celcritè expe-
 ditos tertia die post contionè dimissi, additis qui
 eos deducerent quingentis militibus. Samaritan
 quoq; amicis scripsi, darent operam ut legati
 per eorum agrorum iter intò faciant: iam enim
 ea urbs Romanis erat subdita: & illac necessa-
 riò suis cundum properantibus & sequentibus
 uiarum compendia, ne tertia die peruenirent
 Hierosolyma: quin & ipse eos deduxi usq; Ga-
 lilea confinia, appositis per uias custodibus, ne
 non facile quinis discessum legatorum cogno-
 sceret.

sceret : quo facto aliquantisper apud Tipheri-
 ratum sum. Ionathas autē et collega suo con-
 frustrati remiserunt Ioannē Gischala, ipsi de-
 inde profecti sunt Tiberiadē, sperantes eam in suam
 potestatem venturam : quandoquidē Iesus sūc ma-
 gistratum ibi gerens per litteras erat pollicitus.
 persuasurū se populo ut ad eos deficiat : illi igitur
 cū hac spe iter ingressi sunt. Mihi autē rem
 totam Sila per nūtiū significat, relictas ibi, ut
 dixi vicarium, redire me quam primū postulans :
 cuius monitu reuersus properare, in salutis discri-
 men talem ob causam incidi. Ionathas et socij
 Tiberiade multos aduersa mihi factionis ciuiū
 ad defectionis consilia pertraxerant : quare ad-
 uentu meo territi confestim ad me uenerunt : ac
 primū maclū animi dicentes, gratulabātur mihi
 presentē honorē partium ex optima administra-
 tione Galileae : eam enim gloriam in se quoque re-
 dundare, quorum et ciuis essem et discipulus :
 deinde meum quam Ioannis amicitium se uolle
 professi, iubebāt ut me domū conferrem, promit-
 tentes effecturos se mox ut ille in manus meas
 peruenias : atque hac religiosissimo apud nos sa-
 cramento confirmari, cui nefas putarē non cre-
 dere. Post hac rogauerūt ut aliō secederē, quod
 instaret sabbatū : nolle enim se aliquid tumultus
 excitare in Tiberiensium populo. Tum ego nihil
 suspicatus ini Taricheas, relictis nihilominus in
 ciuitate, qui curiosē obseruaret sermones de me
 homin-

hominibus: per totā etiam viā serenam à Taricheis Tiberiadē certos disposui, qui à relictis in
 ciuitate cognita & quasi per manus tradita ad
 me deferrent. Sequente igitur die populus conue-
 nit in profectibā quā uocant, precationis domū
 amplam & capacem tanta multitudinis: quò
 postquā uenit & Ionathas, nō ausus aperte de-
 fectionis mentionē facere, dixit opus habere ci-
 uitatē prefectis melioribus. At Iesus summus
 magistratus nihil dissimulās. Prestat, inquit, o
 cines obedire nos quatuor uiris, quā uni: pre-
 fertim illustri oris genere, & prudentia nomi-
 na celebribus, simul ostendēs cū suis collegiis Io-
 nathā. Hæc uerba mox Iesus collaudans pertra-
 citis cū quosdam in suā sententiā. Plebs autē
 nō assentiebat horū orationibus, & dubio pro-
 cul exorta fuisset seditio nisi concionē soluisset
 sexta hora supernueus, qua nostros ad pran-
 diū uocare solent sabbati. Ita legati cōsultatione
 dilata in diē posterū abierunt infecto negotio:
 quibus confestim mihi renuntiatis, decerni mo-
 ne uenire Tiberiadem: eumquē illa uisite dici so-
 quentem inuicem, à Taricheis cōueniēs offen-
 di congregatū iam in profectibā populū, nondū
 facioscientē ad quid conuenerit. Tū legui præ-
 ter expectationē me, nisi ualde sunt territi. Tar-
 ichem in mentē eis nonie memore spargere, uisus
 esse Romanorū equites in finibus alius agri ad-
 duum qui Hieronima dicitur: quò data opera

crebrescentes: idē ipsi auctores eius nociferaban-
 tur: non permittendos hostes ita impare po-
 pulari agrum in conspectu omnium: quod ideo fa-
 ciebant, ut me digresso ad ferēdas colonias su-
 petias, ipsi interim urbē occuparent, alienaris à
 me animis civium. At ego licet scire ipsorum
 propositū, feci tamen quod voluerim, ne nideret
 continere Tiberiensium pericula. Progressus igitur
 ad dictū locū postquam ne negligiū quidem
 nidi hostiū, reuersus itinere properato offendi
 compenisse unā senatum simul & populum, & le-
 gatos apud concionē proluxa accusatione in me
 inuehi, quod neglecta belli cura proprijs cāpis
 indulgere voluptatibus. His dictis proferebant
 quatuor epistolas, quasi scriptas ad se à Gali-
 lais extremos eius regionis fines tinentibus, &
 implorantibus suum auxiliū. His auditis Tibe-
 rienses creduli clamare ceperunt non desiden-
 dum esse ulterius, sed ferendā opem tribulibus
 in tanto periculo. Ego contra legatorū fucū in-
 telligens, aio me sine mora iterū quō belli vocat
 necessitas: sed quia ē diuersis quatuor locis dis-
 ta uenerim, Romanorū incursiones nauicantoci
 oportere in totidē partes diuisis copijs, singulas
 legatorū prafici singulis: docere enim uiros for-
 tes nō consilio solū rē laborantē innare, sed ductū
 etiam suo, et auxilio: me enim nō posse nisi unā
 exercitus partē ducere. Placuerunt hac multi-
 tudini, moxq; eogebant & ipsos exire ad obeūda
 ducum

ducum mania: at illi uehementē animo turbati
 sunt, conatu suo frustrato per machinationes à
 me oppositas. Ibi unus eorū Ananias nomine,
 uir malus & maleficus, suadet iudici publicum
 diuinū in diē postero, usq; ad eadē horam o-
 mnes in eundē locum inermes conueniant, ni-
 mirū agnoscētes sine diuina ope nihil agi ar-
 tibus hominum: hac autem non pietatis ergo di-
 cebat, sed ut me exarmaret una cū meis militi-
 bus: tum ego quoq; obediui necessariò: ne uide-
 rer piā admonitionem cōtemnere. Itaq; digres-
 sis domum omnibus, Ionathas & collega scri-
 bunt Ioanni, ut ad se mane ueniat quāto possis
 comitatu militū: facile enim me in potestatem
 suam redactō uoti fore compotē: ille acceptis li-
 teris libenter paruit. Postera die satellitū duos
 fortissimos ac fidiſsimos inbeo celatis sub ueste
 breuib; gladijs meū prodire in publicum, ut
 nos possemus defendere contra inimicorū, si qua
 existeret, iniuriā: ipse quoq; thorac induens
 & accinctus gladio quā occultissime in Pro-
 fenecham ad precandū conueni. Iesus autem me
 cum amicis ingresso, aſtans foribus reliquorum
 ex meis admitti permisit neminē. Iamq; nobis
 ritu patrio preces inceptantibus, exurgēs
 Iesus ex me querit de suppellectili incensa regia-
 rudiq; argento, apud quem sunt hac deposita:
 quorum ideo tuam mentionem faciebat, ut tem-
 pus in Ioannis aduentum tereret. Respondi Ca-

pellam habere omnia, & decē illos Tiberiensium
 ciues primarios: iussiq; ut ex ipsis scitarentur
 an vera loquerer. Quibus habere se fatentibus,
 Quid, inquit, illi viginti aurei, quos argēti ru-
 dis certo pondere vendito recepisti, in quem
 usum à te conuersi sunt? Et hos, inquā, dedi in
 iaticum legatis missis Hierosolyma. Ad has
 Ionathas & collega responderunt, nō rectē factū
 quòd legatis ex publica pecunia mercedē solue-
 rim. Plebe autē cōmota ob evidentē hominum
 malitiam, cū intelligerē non procul à seditione
 rem abesse, uolens magis etiā contra eos irritare
 populū: Si, inquā, male factum est quòd legatis
 mercedem dedi ex publico, non est cur molesti
 mihi sitis amplius: nā ipse persoluā istos viginti
 aureos: cum populus tanto magis accensus est,
 quanto euidentius erat iniquum illorum in me
 odium. Tum Iesus uidens rem contra quā spe-
 rabat succedere, iussit solo senatu remanente
 abire ceteram multitudinem: neq; enim per tu-
 multū posse inquisitionē de tanto negotio fieri.
 Populo autem reclamante nunquam fore ut me
 solū inter eos deserant, venit quidam clam Iesu
 nuntians, non longe abesse Ioannem cū armato
 milite. Tum Ionathas non amplius se continens,
 Deo fortasse sic saluti meae prospiciente, alio-
 quin enim nō euasissē Ioannis impetum: De-
 finite, inquit, Tiberienses de viginti aureis in-
 quirere, nō enim meretur Iosephus propter hos

supplicium : sed quia tyrannidem affectat, &
principatū sibi parauit decepta imperia mul-
itudine: & cum dicto interficēdū conabantur
me manus inijcere: quo uiso mei comites stri-
ctis gladijs incēdō uulnera absterruerūt cos:
simulq; populus sublati lapidibus fr̄ire uolēs
Ionatham, eripuerunt me ab inimicorū uiolen-
sia: cumq; paulū progressus, incidissē in uiam
per quam Ioannes ueniebat cum manu militū,
territus deflexi per quendam angiporsum ad
lacum, atq; ita consecsa nante Tarcheas enasi,
santiū non oppressus inopinato periculo. Quam-
obrem accersitis mox Galileorum primatibus
denarraui eis quomodo prater ius & sui penē
occisus fuerim à Ionatha & Tiberiensibus.
Qua iniuria cōcīta tota Galileorum multitu-
do, hortabatur ne cūctarer inimicis bellum in-
ferre, si d sinerem eos ire, ipsumq; Ioannem &
Ionatham atq; collegas delere funditus. At-
tamen compescēbam eorum iracundiam, expe-
ctare iubens donec cognoscamus quidnam le-
gati nōstri à Hierosolymitanorum ciuitate as-
ferant: aiebant enim oportere, nos nihil circa
eorum assensum agere: his uerbis persuasi sum;
Ioannes autem tunc quoq; irritō conatu, reuer-
sus est Gischala. Post paucos aliquot dies legati
nōstri reuersi nuntiabant Hierosolymitanum
populum ualde irasci Anano & Simoni Ga-
malie filio, quod absq; consilio publico lega-

eis missis conati sunt me dimovere à prefectura
 Galilee: aiebantq; minimum absuisse, quin
 ades eorum incensa sint à populo: aculearent
 etiam literas, quibus Hierosolymorum principes
 ex auctoritate populi, confirmabant me Galilee
 presidem, simulq; Ionatham & collegas eius in-
 bebant quantocyus domum repetere. His lacris
 receptis veni in vicum Arbela, quò Galileo-
 rum conventu indixerã: ubi inssi legatos nar-
 rare quàm indigne Hierosolymitani tulerint
 Ionatha malitiam, quodq; eius regionis prefe-
 cturam suo decreto mihi ratam fecerint, & Io-
 natham eum suis iusserint inde decedere: ad
 quos confestim transmissi eam epistolã, obser-
 vare iusso tabellario, quidnam facturi sint. Illi re-
 cepta epistola territi non mediocriter, accesserunt
 Ioannem & senatores Tiberienses, & prima-
 res Gabara, cõsultantes eos quidnam oporteat fa-
 cere. Tiberienses igitur censebãt debere eos cõ-
 stãter obtinere administrationẽ reipublica, nec
 deserere urbem qua semel ipsorũ fidei se cõmi-
 ssit, maximè cum ego eos uellem innadere: hoc
 enim me minatum mēiti sum. Idem probabat
 & Ioannes, addens mittendos esse duos è colle-
 gis Hierosolyma, qui me accensent apud populu,
 quòd non rectè curẽ res Galilee: dicens id per-
 suasurus facile, cum ob ipsorum auctoritatẽ, cum
 quòd omne vulgus natura sit mobile. Placuit
 Ioannis sententia, maxq; Ionathã cum Ana-
 nia

nia mittunt ad Hierosolymitanum populum,
 reliquis duobus manentibus apud Tiberiadem:
 deducebantur autem securitatis causa à cen-
 tibus suis militibus. Tiberienses porro satis dilige-
 ter moribus, iusserunt habitatores nobis arma
 fonnere: Et à Ioanne, qui eum Gischalis erat,
 acceperunt non paucos milites, qui sibi essent, si
 ita fors ferret, contra me presidio. Interea Iona-
 thas cum suis iter faciens, ut venit Darabitta,
 qui nunc in Magno campo suus est in extremis
 Galilee finibus, media nocte in stationem meo-
 rum maduam excursum incidit: qui iussus
 arma ponere asserauerunt nuncios quo loco
 mandaueram, mihi autem Leni eorum milium
 praefectus rem eam significat: itaque per biduum
 dissimulatio negotio, per nuntios horatus sum
 Tiberienses ne ab armis discederent. Et illi rati
 Ionatham iam peruenisse Hierosolymam, nihil
 responderunt prater conuitia: nec tamen sum
 deservitus quoniam arce cetera eos uideret, ne suo
 dicens belli civilis initium facere. Volens igitur
 eos extra incerta prolapsos, selecta militum decem
 milia diuisi in tres. Eorum pariter subsidentem Do-
 rus oculos collocati: mille uero in alio loco mo-
 eant similiter, distantia quatuor stadiis à Tibe-
 riade: expectantes dum signum procurrendi acci-
 perent, ipse uero exproffus subit in propatulo. Id
 uidentes Tiberienses procursabant cōtinuò ie-
 cientes amaraletum distoria: tantaque eos uim

infamia corripuit, ut propofita fructu locustica
ornata magnifice, circa eam uidelicet lamen-
taretur per ludibriū: at ego tacitum fructum eo-
rum fluitia. Volens autem Simonem per infi-
dias intercipere. Et cum eo Iozarum, rogauit
ut paulum extra urbem cū amicis Et stipen-
dium securitatis causa procederent. Velle enim
me per colloquiū fœdus cum eis ferre, Et pro-
uincia curam diuidere. Tum Simon fluitia si-
mul Et lucri cupidine capus nō reconfusus ne-
mine: Iozarus uerò infidias suspicatus remāsi.
Adueniente igitur Simonem comitatu amicis
Et corporis custodibus excepit humaniter, gra-
tias agēs q̄ uenire dignatus fuit paula uerò post
inambulando, quasi sine arbitris dictas ali-
quid sedulū ab amicis longius, mediūq; arre-
pit non sublimem tradidi perducendū in vicum
proximū: datoq; signo militibus, pœcebam cū eis
Tiberiadē: cūq; uirūq; coortū esset ante præ-
liū nostris iam cedentibus coborsallene animā
reddidi. Et Tiberienses tantum non uideret
intra moenia cōpuli. Immissa deinde alie manus
per lacū, mandauit ut quam domum priuā oc-
cupassent incendere: quo facta Tiberienses ni-
capta urbem rasi. Thibetie arma suppleto-
bant cū mulieribus Et pueris ut uictis parceret.
Ego uerò precibus flexo, imperiū militū cohibi:
Et dato recepisse signo iā uespere ad curā-
dum corpus abi: adhibitoq; Simone ad conui-
uium,

nimis consolabar hominem, promittēs remissionem
 meam cum Hierosolyma instructum iurisco,
 et deductoribus securitatis causa additis. In
 sequenti uero die cum decē armatarū militibus
 Tiberiadem ingressus sum, et accitis in stadium
 primariis populi, iussu quidā essent defectionis
 auctores dicere: eos indicatos iniectis vinculis
 nisi Inapaiā, Ionatham autē et collegas so-
 lucos, numerato etiā iurisco, militibus quingen-
 tis deducēdas Hierosolyma tradidi. Deinde Ti-
 bariēses iterū ad me cōueniunt orātes peniam,
 et quod haecenus cessatū sit, repēsuras se polli-
 censes futuris officijs: rogabūq; ut diropea bo-
 na ueteribus dominis restituerim. Adox, igitur,
 edixi ut omnia conferrētur in mediū: cūq; con-
 starentur milites, quendā ex eis cōspicuum cul-
 tiorem solito, scitatus sum unde eam uellē na-
 ctus sit: et fassum rapina esse parā, castigant
 uerberibus, omnibus grauiorē pēnā commina-
 tur, nisi profertēt quicquid rapuerāt: cōgestaq;
 praeda plurima singulis ciuium agnoscētib;
 suareddidi. Hoc loco libet paucis repachēdera.
 In illū huius argumētū scriptorē, ceterosq; qui
 historiam polliciti ueritate neglecta non uerē-
 tur ad gratiam adium' ne mendacia posteritati
 prōdere: nihil enim ab instrumentorū falsarijs
 distat, nisiq; hoc magis corruptis impunias.
 Io. no uideretur bene tempus infumere, res hoc
 bello gestas scribere aggressus, multa mentitus

de me, ne de sua quidem patria vera loquutus
est. Quamobrem nunc mihi incumbit necessitas,
ut ad coarguenda quae de me falso testatus est,
proferam quae hactenus sibi nec mirum videri de-
bet, quod tam duri id facere distulerim: historicum
enim dicere quidem vera necesse est, licet tamen ei
non inveni in malos acerbius, non quod illi hac gra-
tia digni sint, sed propter servandam modestiam. Pro-
pigitur ad te iam sermonem verum habile histori-
corum tuo testimonio gravissimum, quomodo ego
et Galilaei in causa fuimus, ut patria tua desce-
deret a rege simul et Romanorum imperio: quan-
doquidem priusquam ego ex decreto civitatis Hiero-
solymitanae in Galileam dux mitterer, tu cum
tuis Tiberiensibus armis correptis populariter
ausi es illis insellare etiam Syrorum Decapolim. Tu
enim illorum vicos incendiisti, et in illo conflictu
tuus famulus cecidit: atque haec non a me tantum
dicuntur, sed et in Vespasiani imperatoris com-
mentariis relata sunt: quodque apud Ptolemai-
dem Decapolitani crebris clamoribus flagita-
verunt ut imperator de te poenas sumeret, mini-
mum autore calamitatum suarum omnium: fecissetque
id sine dubio, nisi Agrippa rex te sibi ad sup-
plicium dedisset, donasset sororis Beronice pre-
ciibus, servatum tamen longo tempore in custo-
dia. Quia et ea quae post gestisti in republica,
satis declarant tuam vitam tuam reliquam, non
quod defectionis a Romanis amor civibus tuis

fuere

furis: id quod evidentiſſimis argumentis paulo
 poſt docebimus. Nunc etiã alij Tiberieſes ppter
 te accuſandi ſunt, et docēdas lētor, q̄ neq; Ro-
 manis, neq; regi fideles amici fueris. Urbis Ga-
 lilaearū maxima ſunt Sepphorie et Tiberias eun-
 deſte patria. Sed Sepphorica in mediuſſimo re-
 gionis ſit, et habentes circa ſe nicos plurimos;
 quoniam decreuerāt ſeruare fidem dominis, et
 me excluſerūt. Et edicto uenerūt ne quis ciuiū
 ſuorū iudaicis militare auderet: neq; à me minus
 ſibi eſſet periculi. per fallacias iudaeorum me
 prius ut ueniret urbem eorū egerē. Quibus
 abſolutis praſidium ſponte reoperans à Ceſſio
 Gallo cum gerente res in Syria, me conſpecto,
 qui cum terrori eram ceteris propter poeſitiā.
 Videm tūc oppugnarētur Hieroſolyma et cō-
 mune gentis noſtra templum eſſet in periculo;
 non miſerunt ſuppeditas, ne uiderētur arma con-
 tra Romanos ſumere. Tua uerò iuſte patria ſi-
 ta ad lacum Geneſarethiā, et diſtans ab Hip-
 po triginta ſtadij, ſexaginta à Gadaris, à Sy-
 chopoli cenſū et uiginti, oppidū ditionis regia-
 ſulliq; uicina Iudaicarū urbium, ſpouliſſet ſa-
 cile Romanis fidem ſeruare potuit: nam et pu-
 blice et priuatiū nobis erat armorum copia.
 Quod ſi ego tunc in cauſa fui, ut tu iuſte dicis,
 quis fui poſtea? nam me ſcis priuſquam oppu-
 gnarētur Hieroſolyma in Romanorū poteſtate
 ueniſſe, et ut capta Iocapana caſtellatq; multa

alia.

alia, multosq; Galileorū absumptos pugnis navis. Tunc igitur oportebat nos nihil amplius à me timentes arma projicere, et regi ac Romanis accedere, siquidem nō ultrò, sed coactos id bellum suscepisse nos dicitis. At nos expectastis donec Vespasianus ad moenia vestra omnes admoneret copias, ac tum demum arma posuistis meum periculi: immo expugnanda erat vestra civitas, nisi rex excusata vestra stultitia imperasset nobis à Vespasiano mania. Non mea igitur est culpa, sed vestra qui hostiles gestistis animos. An non meministis, quoties victoria de nobis potius, neminem interfecerim? Vos vero dissidentes inter nos nō propter regis aut Romanorum studium, sed propter vestrā malitiam, centum octuagintaquinque cives occidistis, quo tēpore ego à Romanis oppugnabar in Iotapatia. Quid? an non in Hierosolymitana obsidione recensita sunt Tiberiensium duo millia, qui partim ceciderūt, partim vivi capti sunt? An ideo te hostem fuisse negabis, quia, cum ad regē per fugeras? Atqui hoc ipsum te fecisse aio à me perterritū. Dicis me esse malum hominē. Quid tu cui capivis per Vespasianū dānato rex Agrippa remisit supplicium: Et cum te magna pecunia donasset, necrum atq; iterum coniecit in vincula, totiesq; egit in exilium: semel etiam quem ipse duci iusserat, renocavit à morte mortuus Berenices sororis suae precibus. Postea con-

sues in

rit in maleficijs deprehensum cum te prapo-
 suisset scribendis epistolis, ut cōperis hic quoq;
 te mala fide rem agere, in conspectū suum veni-
 re prohibuit. Sed in hac diligentius inquirere
 desino. Caterū tuam demiror impudentiā, qui
 asseueres omnibus qui hoc argumentū scripse-
 runt te id tractasse melius, cum ne hoc ipsum
 quidem scias, quid in Galilæa gestum sit. Eras
 enim tum apud regē in Beryto, ac ne Iosapata
 quidē oppugnationē cognouisti, aut quomodo
 me oppugnatus gesserim potuisti discere, quan-
 do nemo superstes fuit qui tibi renuntiare na-
 luerit. Sed forte dices, te exactē perscripsisse qua
 circa Hierosolyma gesta sunt. Et qui potuisti
 eum nec ei bello interfueris, nec legeris Vespas-
 iani commentarios. Non legisse te autem hinc
 conijcio, quia scripsisti cōtrarium. Quod si con-
 fidis te scripsisse melius omnibus, cur uiuo Ve-
 spasiano ac Tito quorum auspicijs id bellū ge-
 stum est, et Agrippa superstitē cognatiq; eius
 uiris Gracarum literarū peritissimis, non edi-
 disti tuam historiā? Ante uiginti enim annos
 eam scripseras, et poteras à cōscijs habere testi-
 monium. Nunc postquam illi nō sunt inter nos
 amplius, nec putas esse qui coarguat, ausus es li-
 brum edere. Si non sic ego, neq; meis scriptis
 timui: sed ipsis opus id imperatoribus tradidi,
 cum adhuc recens id bellum penē uersaretur
 in hominum oculis. Conscius enim mihi eram

veritatis servata per omnia, unde speratum te-
 stimonium consequutus sum. Quin & alijs mul-
 tis mox communicavi eam historiam, quorum
 nonnulli bello interfuerant, sicut rex Agrippa,
 & cognati eius aliquot. ipse sane Tunc impe-
 rator adeo è solis illis libris cognitionem earum
 verum homines petere voluit, ut sua manu sub-
 scriptos in bibliotheca publicari iussit. Rex
 autem Agrippa septuaginta duas ad me dedit
 epistolas, testimonium veritatis ferentes, quarum
 duas subieci, ut ex ipsis rem tibi cognoscere li-
 ceat. Rex Agrippa Iosepho suo charissimo
 salutem. Perlibenter legi tuum librum, in quo
 mihi nideris accuratius hac scripsisse quam ce-
 teri. Quare & reliquum mihi mittere. Vale
 mi charissime. Rex Agrippa Iosepho suo
 charissimo salutem. Ex tuis scriptis mihi vide-
 tur non esse opus ut de me discas aliquid. At-
 tamen ubi conuenerimus, coram te docebo qua-
 dam qua nescias. Sic ille absoluta mea historia
 de veritate fuit testis, non assensado: neque enim
 id eum decuit: non item per irrisione, ut tu for-
 tasse dicturus es: multum enim ab eo absuit sa-
 lis ingenij prauitas: sed in hoc tantum, ut ipsius
 testimonio lectori commendaretur scribeorum
 meorum veritas. Et hac quidem ad Iustum ne-
 cessario dicta sunt hactenus. Ego porro compo-
 suis rebus turbatis Tiberiensium, aduocati a-
 micarum concilium, consuleaturne quid eum

Joanne agendum sit. Placuit autē omnibus, ut
 armatis universis Galileorū copijs illum inua-
 derem, & poenas de eo sumere, tanquā autore
 totius dissidij. At ibi samē non probabatur hæc
 sententia, quod malte sine eade tumultibus illis
 facere imponere. Quapropter inssi eos omnes
 adhibere diligentia, ut scirentur nomina Joannem
 sectantium. Quo facto, & cōparto quinā
 essent hi homines, edictum proposui, quo data
 fide invitabam omnes eius factionis, qui modē
 resipiscerēt, ad amicitia: prescripto uiginti die-
 rum termino his qui suis rebus uellent cōsule-
 re. Alioqui si in armis permanerent, minabar
 me incensus eorum adibus fasciatae daturum
 in prædam populo. His auditis illi non medio-
 criter perterriti Joannem deserunt, & incircum
 ad me venerūt numero quatuor millia: soli au-
 tem apud eum manserūt ciues ipsius, & mille
 quingenti mercenarij Tyrj. Atq; hæc arte ui-
 ctus ante ille posthac in patria metu se conti-
 nuit. Sub idē tēpus Sepphorita anxi sunt arma
 sumere, freti firmitate manū, & quod me ui-
 darent distineri rebus alijs. Itaq; mittē ad Ce-
 sium Gallum tunc Syria præsidem, rogātes ut
 ane ipse citō civitatē occuperet, aut salte mittas
 eò præsidium. Gallus uerō uenurū quidem se
 promissit, sed nō significavit quo tēpore. At ego
 id sentiens cum copijs in eos feci impetum, &
 urbē expugnari feci. Hanc occasiōē Gali-
 lai

tui nocti, & rati venisse tempus exsatiandi quibus
 & Sepphorias prosequerentur odia, munda-
 bantur funditus deleturi tam urbem quam incol-
 las. Irruentes igitur in vacuas ades ignem inu-
 ciunt, nam homines metu in arces refugerant. Di-
 ripiebantur autem omnia. & nullum modum fa-
 ciebant depredandi cognatos homines. Hoc a-
 nimadvergens, & magno dolore affectus insti-
 eos desinere, admonens nefas esse ad eum modum
 tractare eiusdem tribus homines. Postquam vero
 neque precibus neque imperio coerceri poterant
 pergranatibus odiis, mandavi amicorum fidissi-
 mis, ut rumorem spargerent, diversa parte irrupis-
 se Romanorum validum exercitum. Id autem feci, ut
 sic represso Galileorum impetu, servaretur Sep-
 phoriarum civitas. Et bene hoc stratagemata ces-
 sit, quando territi tali nuntio relicti, rapinis,
 circumspiciebant quod fugerent, praesertim cum
 viderent me duce idem facere. Ad confirman-
 dum enim rumorem simulabam me pariter ir-
 suere. Ita Sepphorina mea cimento praeter spem
 servata sunt. Sed & Tiberias minimum quin di-
 riperetur absuit ob causam huiusmodi: Prima-
 rii quidam senatores scripserunt regi, rogantes
 ut veniens civitatem reciperet. Rescripsit ille ven-
 turum se propediem, & eundem suo cubiculo-
 rio nomine Crispo genera Dodao litteras ad Ti-
 berieneses perferendas tradidit. Hunc in itinere
 agnitionem & comprehensionem suam ad me pertraxit.

ruit Galileis maxq; re cognita multisq; multi-
 tuda arma percipit. Postridie acro multi con-
 fluentes undiq; venerunt. Asochim, quò tunc di-
 uerteram, nociferando preditionem esse & regis
 apicem Tiberiadem postulabantq; ne permit-
 terem eos illo profectos fundum civitatem dirue-
 re, & alioquin Tiberenses nò minus quam Se-
 pharias oderant. Alii interim non veniebat in-
 mensam quomoda eam civitatem iras Galileis
 ariperem. Nam licet ut regē vocantes scriptas ab
 eis inficiens non parerem, manifestè arguente eos
 descriptio regia. Itaq; cum diu iaciam mecum cor-
 gnossem, Tiberioses, inquam, peccasse & ipse
 fuisset neq; absq; illa quò minus vobis prada sunt,
 ut tunc eum iudicio facienda sunt talia. Non
 enim soli Tiberienses libertatis nostrae proditores
 sunt, sed multi praeterea Galilei nobileissimi.
 Expectandum est dum fontes inquisitione facta
 comperiam. Et cum deum precor ut omnes sa-
 mul tractate pro meritis. Hic loquutus persuasi
 multitudini, maxq; sedari dispersi sunt. Num-
 eum autē, illum regis auxilio coniecissim in vin-
 cula, post paucos dies necessariam quandā pro-
 fectionem simulans, clam acutum monitū, ut vin-
 licem suam custodem obtineret paulis, atq; ita
 ad regem fugeret. Tiberius autē imò iterum con-
 stituta in extremo occidij periculo, meo stratage-
 mate servata est. Et data tempore Iustinus Relli fi-
 lius ad regem perfugit me infamia causa autem

fugienda fuit tunc: Cum primam nasceretur bel-
lum Iudaicum, Tiberianenses decreverant regi pa-
rere, & à Romanis non deficere. Iustus vero per-
fusus eos arma capere, sperans veluti turbati in-
mensum se patrie tyrannidem. Non tamen ef-
feceras istud quod conceperat. Nam & Galilæi & Sa-
deriensibus insensu recordatione eorum quæ ante
bellum ab eis passi fuerant, non fuebant. Iustum
potiri gubernaculis: & ego cum potestate missus
in Galilæam à Hierosolymitano populo, sapientia
vero adeo accendebat, ut nunc a necesse semper
venissem, non ferens Iusti foederatum ingenium. Ille
ignitur veritus ne ira tandem in eadem prorump-
peret, ad regem se consulit, sperans commodius
& securius apud eum se posse deperire. Apphe-
rita autem præter opinionem elapsi & priore peri-
culo, iterum ad Cælium Galileam ferunt, ro-
gantes ne oculus civitatem caperet, & aut mittret
aliquam manum militum, quæ incursiones ho-
stium reprimeret, nec prius destitueret, quam ille
mittente equites & pedites bene multos, nostrum
eos recipere. Hastatis deinde circum vicinis
agris à Romæ exercitu, collectis meis militibus
venit in Garisum, ubi positis castris viginti sta-
diorum intervalla procul à Apphori, nocturno af-
flictum feci ad maria: cumque per foetum enasce-
rent in ea multi milites, bonis urbis partem in po-
testate habui. Sed paulo post coacti propter la-
torum ignorantiam recessimus, occisis duobus.

Roman. peditibus et duobus equitibus, praeterea;
 Syphroterianum paucis aliquot: ipse vero noster
 soli defideramus. Aliquando postea plenarie
 confectio praelio cum equitibus, diu repugnantes
 fortiter, tandem profligati sumus: circumuenienti
 enim me à Romanis, nostri erga uerterunt eo ca-
 sa seruiti. In ea pugna cecidit Iulius unus meo-
 rum satellitum, qui olim in regio satellitio fuerat.
 Per idem tempus uenerant regia copia, peditum
 simul & equitum, ducem Sila praefecto regis sa-
 tellitum: hic ad quatuor stadia procul à Iulade
 castris munitiones militum disposuit per-
 uias, eam qua fuit Cerna, quaeque in castrum Ga-
 mule, ne eorum locorum habitatoribus comminus
 intercluderet. Quo audito missi eò duo milia mi-
 licum cum praefecto Eudromia: qui positis prope
 Iordanem castris à Iulade interuallo sta-
 dij, nihil praeter ualitationes quasdam fecerunt,
 donec ipse ad eos ueni cum tribus milium mi-
 libus. Sequenti autem die celatim prius insidijs in-
 ualle quadam non longe à castris hostium, pronon-
 ciant ad pugnam regios, mandato ut nostri simul-
 tanea fuga ad locum infestum sequentes pertraher-
 rent, ad quod factum est. Sila enim noster nostros
 sodalo fugere, eò peruenit: ut à sergo habe-
 ret militem locatum in insidijs, quod eius capitis
 ualde terruit. Tuam ego eccenter conuersus inuasi
 regios, & in fugam compuli: fuissetque potius ea
 die insigni victoria, nisi fortuna quadam male

iunidiſſet noſtris conatibus. Equus enim ex qua
 pugnatu in cunofum quoddam locum deſcendit
 ammetum prolapsus eſt: quo caſu conſiſſis ma-
 nus articulis, deporatus ſum in ſinum Cephara-
 noma: id audiunt a noſtris reuocant eos a perſe-
 quendis hoſtibus, quod valde ſolliciti eſſent, ne-
 quid durius mihi accideret. Acciſus igitur me-
 dicis, & curata manu, manſi ibi eam diem cor-
 reptus febre etiam: deinde ex medicorum ſenten-
 tia noctu translatus ſum Taricheas. Quod ubi
 ſiſta & regis eſt cognitu, rurfum in animos ad-
 didit: & quia negligens inſtroditi caſtra an-
 dicient, noctu trans Iordanem collocaſſe in inſidijs
 turmas equitum, diluculo prouocauerunt noſtros
 ad prelium. Quibus non detractantibus & pro-
 greſſis in planiciem, totum eſt latebris equites tur-
 bas noſtrorum ordinibus coegerunt eos fugere:
 interfectiſq; ſex tantum eſt noſtris reliquerunt im-
 perfectam victoriam: audito enim quosdam mi-
 lites aduectos eſſe per laſum a Taricheis Iuliada,
 metu ceciderunt receperunt. Non multo ante poſt
 Veſpaſianus comitante Agrippa rege Tyrum
 peruenit, ubi clamores Tyriorum in regem coorti
 ſunt, hoſtem ſuum, ſimal & Romanorum appel-
 lantibus: ducem enim eius militum Philippum
 prodidiſſe Ieroſolymis regiam, et Romanorum
 in ea praſidium, idq; factum iuſſu regis ipſius.
 Veſpaſianus autem oburgata Tyriorum impu-
 dencia, quod virum dignitate regia ſublimem &

Roma

Romanorum amicum, afflictoque contumelias: ipsi
 regi fuisset mittere Philippum Romanis ad red-
 dendam rationem eorum quae gesta sunt: Sed Phi-
 lippus in conspectu Veroni non uenit: cum enim
 offendisset eum laborante extremo periculo pro-
 pter bella civilia, retro ad regem reuersus est.
 Postquam autem Ptolemaidem Pessasianus ac-
 cepit, Decapoliitanorum primates in suis clamori-
 bus Iustitiam deferrebant, quod uicos eorum inuen-
 deret: quamobrem ille regi eum dedit, ut sub-
 ditis ipsis pariter laeret: rex uero imperatore
 in seculo coniecit hominem in vincula, ut iam ante
 dictum est. Tum Sepphorita obitum progressus sa-
 lutato Pessasiano praefectum ab eo accipere uide
 Placido, cum quibus mihi negotium fuit donec
 ipse imperator uenit in Galilaam. De cuius ad-
 uentum, et quomodo post primum ad Taricheas
 conflictum receptum recuperare, atque ibi post lon-
 gam oppugnationem animus capere situm: quomo-
 do ne solutus, quaeque gestum ut Iudaei belli tem-
 pore, haec omnia in libris de eo bello conscriptis
 narratam. Deinde memoranda uidentur et illa
 quae in eis libris non diximus, duxerat quae ad
 nostram peruenit. Ex pugnae recuperata in
 Romanorum potestate redactus, asseruabar sum-
 ma diligentia, in honore tamen a Pessasiano tra-
 hitus, cuius etiam iussu duxi captiuam quandam
 virginem Caesariensem patriam: haec non dia-
 tum manifestum sed me solus, et in eamdem impo-
 situm.

natoris herente, abiit Alexandriam. Alacris
 moribus duxi Alexandria, & inde cum Tito
 missus sum Hierosolyma, ubi sepe moris per-
 eunti adi. Iudeis magnopere conansibus me cap-
 pere, ut afficerem supplicio, & Romanis quoties
 aliqua elades accideret, mea prodicioni imputan-
 sibus, & imperatori cōtinenter occlamantibus,
 ut proditorem tolleret. At Titus non ignarus
 belli utrisque indiciū, impetunas militū vocifera-
 sione transmissas silentio. Urbe deinde mi cap-
 ta, sepe horatus est me, ne ex ruinis patriae
 quicquid vellem sumere, datus mihi hoc facendi
 licentiam. Ego vero collapsa patriā nihil ad con-
 solacionem mearū salutaritū duci potius, quā
 pascere libera corpora, quae una cum sacris mo-
 duminiis libenter mihi ab imperatore concessa
 sunt. Non multo post & fratres & amicis quin-
 quaginta mihi deprecatori donatus est: in tem-
 plum ariam ingressus permissu illius, cum inno-
 nissim ibi inclusam magnā mulierū & puero-
 rum multitudinē, quosque ex eis amicos meo-
 rum & familiariū esse cōperi, cupui omnes cir-
 citer centum & quinquaginta numero: quos ne
 precio quidem accepto dimisi in pristinū statum
 redditos. Missus deinde à Tito Casare cum Ce-
 reali & mille equitibus in vicū qui Thecoa di-
 citur, ad considerandū an locus esset castris ido-
 neus, cum illinc reuertens uiderē multos capti-
 vos in crucem suffatos, & in his res mihi quon-
 dam

dem familiares agnoscerem, vehementer indolui,
 & cum lacrymis accedens indicavi rem Titus: qui
 euclitigio insitit deprecios aurari diligentissimos
 horum duo inter medicorum manus exhibuerunt
 animam, serine uero superuixit. Compositis de-
 inde iudea rebus Titus coniecit rus quod ba-
 bakanacras Hierosolyma mihi fore inutile, pro-
 pter milites Romanos, qui ibi relinquendi erant
 ad regionis custodiam, alia pradia mihi donauit
 in campestribus, & recessit usque Romanam, honoris
 causa navigationis me assumpsit socium. Vi ue-
 ro in urbem peruenimus, multis Vespasianus me
 dignatus est beneficijs & nam. donauit amicitias
 iure diuerfori insitit in uerbis, quas ipse ante-
 quam imperator, fones habitauerat, pensioneq;
 honoratis annis, nihil de benignitate subena-
 hent donec uireres, id quod periculum mihi con-
 siderant per meam gentem inuidiam. Indans enim
 quidam Ionathas nomine tumulus apud Cyrenen
 exsistat, & collectis indigentiarum duobus mili-
 tibus, illis quidem auctor fuit exitij: ipse uero ui-
 ctus ab eius provincia prefide, & ad imperato-
 rem missus, utrobis & me sibi subministrata arma
 & pecunias: nec tamen Vespasiano suis menda-
 cijs impositis, sed damnatos luis penas capis.
 Post hac & alijs inuidorum appetitus calumnijs,
 omnes enasi Dei providetia: a Vespasiano pra-
 terea dono accepi in Iudea Iulifundum, quo tem-
 pore uxorem dixisti offensus incommodis suis

moribus, quoniam iam eras ex ea suscepissim li-
 beros, quorum duo defuncti sunt, & Syneano solo
 superstiti. Post eam duxi altam mulierem Creten-
 sem Iudaeam genere, parentibus nasam domi na-
 bilissimam, & moribus inter ceteras eximijs, ut
 ex coniunctu eius comperi; ex hac duo mihi nati
 sunt filij, Iustus grandior, & post eum Simonides
 Agrippa cognomine, & huiusmodi qui-
 dam sunt res nostrae domesticae: mensis autem
 mihi perperina Caesarum benevolentia. Nam de-
 functo Vespasiano Titus successor in eodem quo
 pater honore me semper habuit, nec ullis aduer-
 sum me accusationibus unquam credidit. Post
 hunc Domitianus maioribus etiam me cumu-
 lant honoribus: nam & accusatores meos Ju-
 daeos capite punxit, & servum eunuchum filij
 mei pedagogum, meum calumniatorem, puniri
 mandavit: & quod est honorificentissimum, im-
 munitatem praediorum quae in Iudaea habeo,
 mihi concessit. Domitia porro Caesaris uxor
 nunquam mihi bene facere destitit. Haec sunt
 quae per omnem vitam à me gesta sunt, ex qui-
 bus qui vult de moribus meis indices. Tibi an-
 tem Epaphrodite atroxum optime dedicavi
 Antiquitatum toto contextu, hic in presen-
 tiarum scribere desino.

FLAVII Iosephi Antiquitatum Iudaicarum
 libri vigesimi finis, & loco Appendicis vita Io-
 sephi ipsius, Sigismundo Gelenio Antiquario.

